

สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย

WIND TIME LIFE GENERATION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2559

KMITL-2016-AR-M-005-019

สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย

WIND TIME LIFE GENERATION

นายkobบุญ ฉัตรไกรเสรี
KOBBOON CHATRAKRISAEREE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2559

KMITL-2016-AR-M-005-019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

WIND TIME LIFE GENERATION

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2016**

KMITL-2016-AR-M-005-019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2016

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย
WIND TIME LIFE GENERATION
นักศึกษา นายกอบบุญ ฉัตรไกรเสรี
รหัสประจำตัว 54620922
ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา ทัศนศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม -

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รองศาสตราจารย์อลิตา	จันผิงเพ็ชร	
รองศาสตราจารย์กันจณา	คำโสภี	
รองศาสตราจารย์มัลลิกา	มังกรวงษ์	
รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์	สิงห์เสนี	
อาจารย์อรรถมัย	พองสมุทร	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 14 กรกฎาคม 2558 เวลา 09.00 น.

สถานที่สอบ สาขาวิชาศิลปกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเชฐ โสวิทยสกุล)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
วันที่ ๒๙ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย
นักศึกษา	นาย กอบบุญ ฉัตรไกรเสรี
รหัสประจำตัว	54620922
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2559
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. อลิตา จั่นฝิ่งเพ็ชร

บทคัดย่อ

ปัจจุบันการใช้ชีวิตของมนุษย์หรือผู้คนในยุคสมัยนี้ หลายๆครั้งที่เรามักจะตั้งคำถามกับตัวเองอยู่เสมอว่าทำไมเด็กๆในยุคสมัยนี้ถึงมีพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตจุดมุ่งหมายหรือแม้แต่วิสัยทัศน์ก็มีรูปแบบ ความคิดผิดแปลกไปจากความคิดของคนรุ่นก่อน เมื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิต รวมถึงค่าเงินที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยจึงส่งผลกับวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบความคิด อุดมคติ วิสัยทัศน์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาตามยุคสมัยของสังคม จึงทำให้สังคมในปัจจุบันเต็มไปด้วยความหลากหลายในวิถีชีวิตของมนุษย์ตามช่วงอายุที่แตกต่างกัน

ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดเรื่องราวการเปลี่ยนผ่านของผู้คนและยุคสมัยของกาลเวลา ผ่านคนในครอบครัวของข้าพเจ้าเอง เฝ้ามองที่ภาพและสังเกตพฤติกรรมของแต่ละคนในครอบครัวที่มีความแตกต่างกันทางด้านอายุ และยุคสมัยในการเกิดแต่ปัจจุบันทุกคนมาอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกันภายในสภาพแวดล้อมในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคสมัยของเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการใช้ชีวิต ซึ่งคนยุคเก่าบางเวลา ก็ต้องปรับตัวการใช้ชีวิตไปตามกาลเวลาและยุคสมัยที่แปรเปลี่ยนไปตลอดเวลาแต่ยังคงมีอัตลักษณ์บางอย่างของคนยุคเก่าที่ถูกซ่อนไว้ปะปนไปกับสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้าน เป็นความทรงจำที่ไม่มีวันเลือนหายและตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น ต้นไม้เปรียบเหมือนบ้านหลังหนึ่ง บ้านหลังนั้นคือครอบครัว ในแต่ละส่วนต่างๆของต้นไม้เช่น กิ่ง ก้าน ใบ คือคนที่อาศัยอยู่ภายในบ้านหลังเดียวกันเป็นหนึ่งครอบครัว แต่ละส่วนก็จะค่อยๆเติบโตขึ้นพอวันเวลาผ่านไปเติบโตจนได้ทีแล้วก็ถึงเวลาที่ต้องร่วงโรยผลัดเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Wind Time Life Generation
Student	Mr.Kobboon Chatrakrisaeree
Student ID	54620922
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2016
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Alita Junfungetch

ABSTRACT

We always question why we have different behaviors, visions and life goals from people in the past. When technology has a key role in our lifestyles including the changing of money value, there is a strong effect on people's lives, thinking patterns, ideals and visions. Also, the changing of environment and contexts through time causes the various life patterns of different age groups.

I present the stories of my family members' lives in different age groups, consisting of my grandfather, parents, brother, sister, and me. I have been photographing and observing their behaviors. Living together in the same environment, my granddad, the oldest generation, needs adaptation to cope with the change. However, the furniture and household objects are used the same ways as before, passing generation to generation. Identities of generations can be seen clearly. Photography is not able to reflect the reality but also shows emotions and feelings and the various behaviors of people in the same context, and postures, actions and surroundings in the artist's point of view to question about perception, and arouses the viewers to think. Above all, they show some artistic value and beauty of the human mind. The series "Wind, Time, Life, Age" was created by 4 photographic techniques through my real life experience at home. I faced the truth and photographed people, objects, and situations which showed feelings and relationships. This is like building senses of perceptions of area and space to convey unstable feelings to viewers so that they can consider the details of life, the mortality of it.

This series of photographic artwork was created by my inspiration about surrounding change from generation to generation. It is like a record of social context in art forms. The important thing is to choose the technique that you are good at and you must have a thinking system to solve problems and develop your artwork so you can find your own creative way to improve your work later. ระเบียบงานด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความดีของอาภง หรือนายสุวรรณ สุวรรณวิเวทย์ ผู้ซึ่งได้อบรมเลี้ยงดูข้าพเจ้ามาตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ขอขอบคุณที่ท่านเป็นต้นแบบ เป็นครู เป็นปูชนียบุคคลในบ้าน และที่สำคัญที่สุดคือเป็นที่ได้เสียสละเป็นแบบให้ข้าพเจ้าได้ถ่ายภาพเพื่อนำมาใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณความกรุณาและความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก รศ.อลิตา จันผิงเพ็ชรที่ได้ให้คำแนะนำ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ มอบความเอาใจใส่ดูแล ทั้งเรื่องใหญ่และเรื่องเล็กน้อย อีกทั้งยังสละเวลาคอยตรวจสอบผลงานและเล่มวิทยานิพนธ์ตลอดมา

ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน มอบความรู้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้มอบความเมตตา คอยเอื้อเฟื้อและช่วยเหลือในทุกๆด้าน ให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัวภัทรไกรเสรี ที่ช่วยอุปถัมภ์ ค้ำชู มอบความรักและความอบอุ่นให้แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณคุณศราณี วีระชาติที่คอยมอบกำลังใจและคอยช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ผ่านไปได้ด้วยดี

กอบบุญ ภัทรไกรเสรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญรูป.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
1.3 ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
1.4 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	3
1.5 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรมและวรรณกรรม.....	5
2.1 ภาพถ่ายแนววิถีชีวิต.....	6
2.1.1 ข้อแตกต่างระหว่างภาพถ่ายบุคคล กับภาพถ่ายแนววิถีชีวิต.....	6
2.1.2 การถ่ายภาพแนววิถีชีวิตในแขนงต่างๆ โดยยึดตามหลังของวิธีการถ่าย.....	7
2.2 ภาพถ่ายแนวสารคดี.....	10
2.2.1 ข้อแตกต่างระหว่างภาพถ่ายแนวสารคดีกับภาพถ่ายเชิงข่าว.....	10
2.3 อิทธิพลจากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยและกาลเวลา.....	12
2.4 อิทธิพลทางความคิดจากศิลปินภาพถ่าย.....	21
2.4.1 อิทธิพลจากศิลปิน Nan Goldin.....	21
2.4.2 อิทธิพลจากศิลปิน Henri Cartier-Bresson.....	25
2.4.3 อิทธิพลจากศิลปิน Martin Parr.....	28
2.5 สรุปอิทธิพลที่ได้รับ.....	33
2.6 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 การดำเนินการสร้างสรรค์.....	35
3.1 ขั้นตอนการประมวลความคิดและการสร้างสรรค์.....	35
3.1.1 การลงพื้นที่จริงเพื่อทำการสำรวจและกำหนดแผนการทำงาน.....	35
3.1.2 ขั้นตอนการแสดงออกทางรูปธรรม.....	36
3.1.3 การถ่ายภาพเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน.....	37
3.1.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	38
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	39
4.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์โดยรวม.....	39
4.1.1 เนื้อหา.....	39
4.1.2 การแสดงออก.....	39
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	40
4.2.1 สี	40
4.2.2 เส้น.....	41
4.2.3 รูปทรง.....	41
4.2.4 น้ำหนัก.....	42
4.2.5 ที่ว่าง.....	43
4.3 การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์.....	44
4.4 สรุปผลการวิเคราะห์.....	46
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	48
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	60
บรรณานุกรม.....	61
ประวัติผู้เขียน.....	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 ภาพถ่ายแนววิถีชีวิต (Lifestyle Photography).....	6
2.2 ภาพถ่ายบุคคล (Portrait Photography).....	7
2.3 ภาพถ่ายโดยวิธีแอบถ่าย (Candid Photography).....	8
2.4 ภาพถ่ายชีวิตบนท้องถนน (Street Photography).....	10
2.5 ภาพถ่ายแนวสารคดี (Document Photography).....	11
2.6 ภาพถ่ายแนวสารคดี (Document Photography).....	12
2.7 Nan Goldin.....	21
2.8 ชื่อผลงาน All By My self โดยศิลปิน Nan Goldin.....	23
2.9 ชื่อผลงาน All By My self โดยศิลปิน Nan Goldin	23
2.10 ชื่อผลงาน The Ballad of Sexual Dependency โดยศิลปิน Nan Goldin.....	24
2.11 ชื่อผลงาน The Ballad of Sexual Dependency โดยศิลปิน Nan Goldin.....	24
2.12 Henri Cartier Bresson.....	25
2.13 ชื่อผลงาน Au Bord de la Merne โดยศิลปิน . Henri Cartier Bresson.....	26
2.14 ชื่อผลงาน Seville โดยศิลปิน . Henri Cartier Bresson.....	26
2.15 ชื่อผลงาน Three boy at Lake Tanganyika.....	27
2.16 ชื่อผลงาน Derriere la Gare Saint-Lazare.....	27
2,17 Martin Parr.....	28
2.18 ชื่อผลงาน Weymouth โดยศิลปิน Martin Parr.....	29
2.19 ชื่อผลงาน Swimming in the seven Estuary โดยศิลปิน Martin Parr.....	29
2.20 ชื่อผลงาน Fashion shot in CUBA โดยศิลปิน Martin Parr.....	30
2.21 ชื่อผลงาน Glenbeigh race โดยศิลปิน Martin Parr.....	30
2.22 ชื่อผลงาน Beach Chair NO.1 and NO.2v โดยศิลปิน Martin Parr.....	31
2.23 ชื่อผลงาน Acropolis โดยศิลปิน Martin Parr.....	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
2.24 ชื่อผลงาน Pisa โดยศิลปิน Martin Parr.....	32
2.25 ชื่อผลงาน Auto self-Portrait โดยศิลปิน Martin Parr.....	32
3.1 Wind Time Life Generation	36
3.2 Wind Time Life Generation	37
3.3 Wind Time Life Generation	39
4.1 ภาพ Wind Time Life Generation 15.....	40
4.2 ภาพ Wind Time Life Generation 8.....	40
4.3 ภาพแสดงแนวเส้นทัศนียภาพ (Perspective).....	41
4.4 ภาพแสดงการใช้รูปทรงของแบบในผลงาน.....	41
4.5 ภาพแสดงการจัดนำหน้าภาพ.....	42
4.6 ภาพแสดงการจัดนำหน้าภาพ.....	42
4.7 Wind Time Life Generation 8.....	43
4.8 Wind Time Life Generation 5.....	43
4.9 ภาพการวิเคราะห์ผลงานในชุดที่ 1.....	44
4.10 ภาพการวิเคราะห์ผลงานในชุดที่ 1.....	46
4.11 Wind Time Life Generation 1.....	49
4.12 Wind Time Life Generation 2.....	50
4.13 Wind Time Life Generation 3.....	51
4.14 Wind Time Life Generation 4.....	51
4.15 Wind Time Life Generation 5.....	52
4.16 Wind Time Life Generation 6.....	52
4.17 Wind Time Life Generation 7.....	53
4.18 Wind Time Life Generation 8.....	54
4.19 Wind Time Life Generation 9.....	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.20 Wind Time Life Generation 10.....	56
4.21 Wind Time Life Generation 11.....	56
4.22 Wind Time Life Generation 12.....	57
4.23 Wind Time Life Generation 13.....	57
4.24 Wind Time Life Generation 14.....	58
4.25 Wind Time Life Generation 15.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

ในยุคสมัยปัจจุบัน เป็นช่วงเวลาที่สิ่งต่างๆ ได้รับการพัฒนามากมาย และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาไม่เว้นแต่ละวัน การปรับตัวตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยที่แตกต่างกันของคนยุคเก่า การบอกเล่าเรื่องราวของมนุษย์ วิถีชีวิตความเป็นอยู่การใช้ชีวิตของคนในแต่ละช่วงอายุ กิจกรรมและความแตกต่างในการใช้ชีวิตที่มีต่างกันออกไปตามอายุ อัตลักษณ์และสิ่งของเครื่องใช้ของคนรุ่นเก่าที่มีชีวิตอยู่และสิ้นใจไปแล้วถูกปะปนและกลมกลืนไปตามสภาพแวดล้อมของยุคสมัยใหม่

อาคง หรือ เซียเซ่ง หรือ ไช ปัจจุบันชื่อสุวรรณ สุวรรณวิทเวทย์ เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดระยอง เมื่ออายุได้ 4 ปีได้เดินทางกลับเมืองจีนพร้อมมารดา และกลับมาเมืองไทยอีกครั้งเมื่ออายุได้ 6 ปี อาคงเล่าว่าสมัยก่อนการเดินทางลำบากมาก ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคใดๆเลย โดยการเดินทางไปเมืองจีนครั้งแรกนั้น อาคงเล่าว่าต้องนั่งเรือจากระยองมากรุงเทพฯเป็นเวลา 1 วัน 1 คืน เพื่อขึ้นเรือจากกรุงเทพฯไปเมืองซัวเถา ประเทศจีน เป็นเวลาอีก 7 วัน และหลังจากกลับมาเมืองไทยเมื่ออายุได้ 6 ขวบ อาคงก็ได้กลับไปเมืองจีนอีกครั้งเมื่ออายุได้ 14 ปี และได้กลับมาเมืองไทยอีกครั้งเมื่ออายุได้ 17 ปี เมื่อสมัยเป็นหนุ่มอาคงทำอาชีพหลายอย่าง ทั้งรับจ้างและค้าขาย และได้แต่งงานกับอาม่าในช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ระยอง และหลังจากสงครามสงบลง อาคงและอาม่าได้ย้ายจากระยองมาอยู่ที่กรุงเทพฯเพื่อทำกิจการค้าขายและโรงฝิ่น และหลังจากนั้นอาคงและอาม่าก็ได้ใช้ชีวิตอยู่ที่กรุงเทพฯเรื่อยมา จนเมื่อประมาณ 7 ปีที่แล้วที่อาม่าเสียชีวิตด้วยอายุ 84 ปี และปัจจุบันกงอายุ 97 ปี ซึ่งหลังจากอาม่าเสียชีวิต ข้าพเจ้าเริ่มสังเกตพฤติกรรมของกงมากขึ้น มีโอกาสได้ใช้เวลาร่วมกับอาคงมากขึ้น จึงเกิดความสนใจในพฤติกรรมของคนรุ่นเก่าอย่างอาคงที่ยังคงใช้ชีวิตเหมือนเดิม ไม่ว่าจะกิน การใช้ชีวิตประจำวัน การกระทำหรือกิจกรรมต่างๆที่กงได้ทำในแต่ละวัน ซึ่งล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่ซ้ำๆเดิมๆ ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาการของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ที่น้อยครั้งจะสามารถเข้ามาสัมผัสกับการใช้ชีวิตในแบบเดิมๆของอาคงได้

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าปัจจุบันการใช้ชีวิตของมนุษย์หรือผู้คนในยุคสมัยนี้ หลายๆครั้งที่เรามักจะตั้งคำถามกับตัวเองอยู่เสมอว่าทำไมเด็กๆในยุคสมัยนี้ถึงมีพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิต

จดมุ่งหมายหรือแม้แต่วิสัยทัศน์ ก็มีรูปแบบความคิดผิดแปลกไปจากความคิดของคนรุ่นก่อน เมื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไม่ควรละเมิดใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิต รวมถึงค่าเงินที่ถูกเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย จึงส่งผลกับวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบความคิด อุดมคติ วิสัยทัศน์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาตามยุคสมัยของสังคม จึงทำให้สังคมในปัจจุบันเต็มไปด้วยความหลากหลายในวิถีชีวิตของมนุษย์ตามช่วงอายุที่แตกต่างกันแต่ก็ไม่สามารถลบอัตลักษณ์และกลิ่นอายของยุคสมัยเก่าออกไปได้หมด เช่นอากงของข้าพเจ้าที่ไม่อาจต่อต้านกฎเกณฑ์ของกาลเวลาและยุคสมัยต้องใช้ชีวิตในยุคสมัยที่แตกต่างไปจากสมัยก่อนแต่กิจกรรมต่างๆที่เคยทำนั้นก็ยังคงทำต่อ แต่สภาพแวดล้อมและบริบทต่างๆก็แปรเปลี่ยนไปตามยุคสมัยที่แตกต่างกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1.2.1 เพื่อต้องการต้องการแสดงออกถึงการเปลี่ยนผ่านของกาลเวลาและยุคสมัย การใช้ชีวิตประจำวัน เทคโนโลยีหรือวิสัยทัศน์ทางความคิด กำบอกเล่าของคนรุ่นเก่าที่ยังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยใหม่ความขัดแย้งระหว่างบุคคลยุคสมัยเก่าและสภาพแวดล้อมที่เป็นยุคสมัยใหม่

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวคิดและวิธีการถ่ายภาพของศิลปิน เช่น Nan Goldin , Henri Cartier Bresson และ Martin Parr

1.2.3 เพื่อค้นหาวิธีการถ่ายภาพที่สร้างผ่านมือได้โดยไม่ต้องใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการสร้างลักษณะเฉพาะของตนเอง

1.3 ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1.3.1 เนื้อหา ผลงานศิลปะชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากคนสองรุ่นที่อยู่ในยุคสมัยเดียวกัน โดยใช้ออกเป็นตัวแทนของคนรุ่นเก่าที่ปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตอยู่ในยุคสมัยใหม่ที่มีความขัดแย้งกันในวิถีชีวิตทัศนคติและพฤติกรรมการแสดงออก จึงกลายเป็นอัตลักษณ์พิเศษที่ดำรงอยู่ภายใต้ยุคสมัยเดียวกัน ร่องรอยของประวัติศาสตร์ในครอบครัวถูกโยงไว้ด้วยกัน สายสัมพันธ์ของความรักผ่านบุคคล วัตถุ พื้นที่

1.3.2 เทคนิคในการสร้างสรรค์ ใช้วิธีการถ่ายภาพแบบ Manual ไม่มีการจัดแสง ไม่มีการจัดฉาก ทุกเฟรมคืออิริยาบถธรรมชาติที่เกิดจากการสังเกต เหตุผลที่ถ่ายภาพเหล่านี้มาเนื่องจากช่วงเหตุการณ์ที่ถ่ายนั้นมีความพิเศษบางอย่างที่ถูกถ่ายทอดออกมา และดึงดูดให้ตัวข้าพเจ้าถ่ายภาพนั้นไว้ โดยภาพทั้งหมดใช้กล้อง Nikon FM2 และ กล้อง Horizon เป็นมุมมองแบบ Panorama โดยใช้ฟิล์ม Kodak Color Plus ISO400

1.3.3 จำนวนผลงาน มีทั้งหมด 4 ชุด คือ Morning Newspaper จำนวน 4 ชิ้น, Happy Birthday จำนวน 2 ชิ้น, Exercise จำนวน 2 ชิ้น และ Routine Activities จำนวน 7 ชิ้น รวมทั้งสิ้น 15 ชิ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.4 ขนาดของผลงาน

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร จำนวน 8 ชิ้น

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร จำนวน 7 ชิ้น

1.4 ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

1.4.1 บันทึกพฤติกรรมการใช้ชีวิต พุศุขุย สังกตสภาพแสงและร่่มทำการบันทึกภาพและทดลองถ่ายแสง คนและวัตถุ จนกว่าจะได้ภาพที่ถูกใจ

1.4.2 กลั่นกรองข้อมูล ประมวลความคิดหลังจากที่ได้เริ่มสังกตพฤติกรรมและการบันทึกภาพให้ตรงกับความคิดที่ต้งการที่จะสื่อสารออกมา และใช้ข้อมูลนั้นมาทำเป็นภาพถ่ายสเก้ตซ์เบื้องต้น

1.4.3 พัฒนาสเก้ตซ์ ศึกษาหาข้อมูลในสภาพแวดล้อมจริงในหลายๆมุมมอง

1.4.4 นำเสนอกณะกรรมการวิทยานิพนธ์เพื่อรับฟังคำวิจารณ์ แนะนำและปรับปรุงแก้ไข จากกรวิจารณ์มาเป็นผลงานจริง

1.4.5 ในระหว่างที่กำลังรวบรวมผลงาน มีการบันทึกและศึกษา รวมทั้งได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อเพิ่มเติมภาพและข้อมูลใหม่ เพื่อที่จะพัฒนาและต่อยอดให้กับผลงานขึ้นไป

1.5 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1.5.1 ข้อมูลจากบุคคลจริง โดยทำการบันทึกอากงเป็นภาพยนตร์เพื่อค้นหาบุคลิกจากพฤติกรรมของอากงจากบทสนทนา เพื่อจะถ่ายทอดบุคลิกที่แท้จริงของอากงให้สมบูรณ์ที่สุด

1.5.2 ข้อมูลจากหนังสือศิลปะ

The History of Photography ผู้แต่ง Beaumont Newhall

Photography After Conceptual Art ผู้แต่ง Diarmuid Costello.

Henri Cartier-Bresson : The Mind's eyes ผู้แต่ง Henri Cartier-Bresson

1.5.3 ข้อมูลจากตำราวิชาการ

บทบาทของครอบครัวกับการศึกษา ผู้แต่ง นกนตร ธรรมบวร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.4 ข้อมูลจาก Online

http://jirapong51-thesis.blogspot.com/2011/08/blog-post_21.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากงานวรรณกรรมและศิลปกรรม

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย มุ่งนำเสนอมุมมองที่แสดงให้เห็นถึงวิถีการใช้ชีวิตของอาภงของข้าพเจ้าและคนในครอบครัวข้าพเจ้าเอง โดยที่ไม่มีการปรุงแต่งหรือจัดฉากใดๆ ทั้งสิ้น รวมถึงแสงที่เกิดขึ้นภายในภาพ และคำบอกเล่าของอาภงที่เป็นเรื่องจริงที่เคยเกิดขึ้นในชีวิตของเขาเอง เป็นกระบวนการที่พยายามถ่ายทอดและปลดปล่อยจินตนาการความนึกคิดต่องานของข้าพเจ้าเพื่อสื่อสารสิ่งต่างๆ ให้ผู้อื่น ได้รับรู้ โดยการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีการค้นหาวิธีในการแสดงออกต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะให้มีความเป็นเฉพาะตัว ซึ่งมีการนำเสนอด้วยเทคนิคภาพถ่าย ในรูปแบบของภาพถ่ายแนวสารคดีและวิถีชีวิต (Life and Documentary Photography) โดยแสดงออกผ่านภาพถ่ายของคนภายในบ้านในอิริยาบถการใช้ชีวิตที่แตกต่างวันตามยุคสมัยของกาลเวลา เพื่อสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยแต่ยังคงอัตลักษณ์บางอย่างของคนรุ่นเก่าเอาไว้

ในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินในระยะเริ่มแรกนั้น ยากที่จะหลีกเลี่ยงการได้รับอิทธิพลจากศิลปินที่ถือเป็นแบบอย่าง จึงจำเป็นที่จะได้รับการให้คำแนะนำปรึกษาจากผู้ ที่เป็นอาจารย์ผู้สอน แล้วจึงไปศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย หรือสร้างสรรค์ด้วยตัวเองในขั้นสูงต่อไป การศึกษาในทฤษฎีศิลปะ ประวัติศาสตร์ต่างๆ รวมไปถึงวิถีคิดและเป้าหมายในการสร้างสรรค์ของศิลปินต้นแบบนั้น เป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การสร้างรากฐานในการหาเหตุผลและก่อให้เกิดการสร้างผลงานศิลปะที่รูปแบบและทิศทางที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยในกระบวนการทำงานสร้างสรรค์นั้น จะมีจุดเริ่มต้นจากการตั้งหัวข้อที่สนใจขึ้นมาว่า ในผลงานชุดนี้ต้องการจะสื่อถึงเรื่องอะไรบ้าง และจะมีสาระสำคัญในการกำหนดรูปแบบอย่างไร โดยในขั้นต้นนั้นข้าพเจ้าได้เลือกที่จะนำเสนอภาพถ่ายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาภงข้าพเจ้าและคนในครอบครัว และได้ทำการถ่ายภาพเพื่อสร้างแนวทางไปในเบื้องต้นก่อน เพื่อกำหนดทิศทางของการสร้างสรรค์ขึ้น และจึงเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ชิ้นงานในระดับแรกเริ่มเพื่อที่จับถึงแก่นสารที่มีความเป็นไปได้ต่อการสร้างสรรค์ผลงานที่สมบูรณ์ขึ้นมา จึงได้มีการกำหนดกรอบการทำงานที่ชัดเจนขึ้น ไปสู่หัวข้อ สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย อันมีทิศทางและเป้าหมายการนำเสนอที่ชัดเจนขึ้น จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการทำให้เหตุผล และค้นคว้าข้อมูลต่างๆ เพื่อสร้างเนื้อหาการทำงานให้แน่นหนามากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีการนำเสนอผลงานภาพของศิลปินที่มีทิศทางใกล้เคียงนั้นมาทำการวิเคราะห์ในเรื่องของรูปแบบทางการสื่อสาร องค์ประกอบศิลป์ และลักษณะเฉพาะในภาพถ่ายของศิลปินแต่ละคน ซึ่งล้วนแต่เป็นใจความสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อการปรับปรุงในเรื่องของมุมมองทางความคิด และทักษะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบของตนเองให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่น่าพึงพอใจมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ภาพถ่ายแนววิถีชีวิต (Lifestyle Photography)

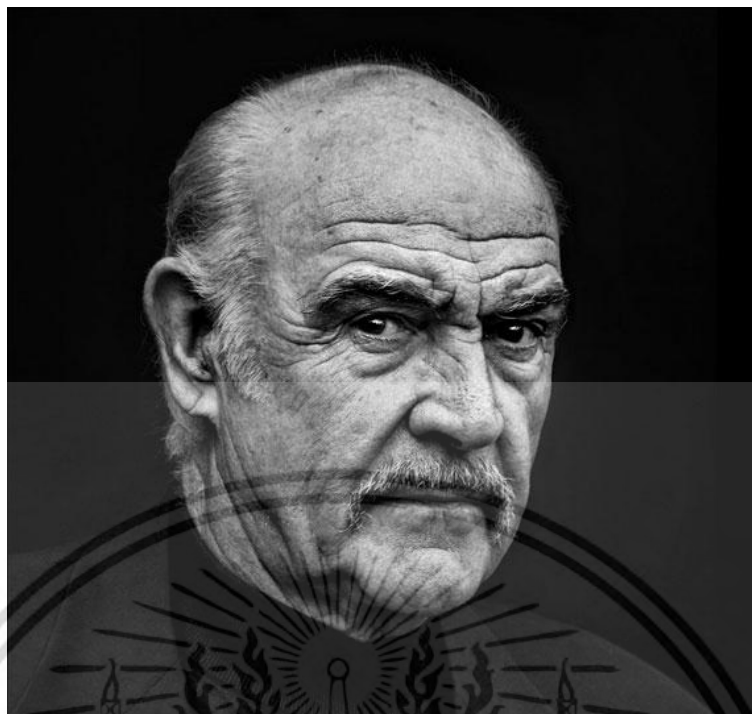
ภาพถ่ายแนววิถีชีวิต (Lifestyle Photography) เป็นวิธีการถ่ายภาพในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีที่เน้นการถ่ายภาพที่ถ่ายทอดเรื่องราวของผู้คนในอิริยาบถต่างๆ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวตามทักษะของช่างภาพ โดยภาพถ่ายแนววิถีชีวิตนั้นเป็นการถ่ายภาพที่เน้นการนำเสนอบุคคล ซึ่งเดิมสามารถจัดอยู่ในประเภทของการถ่ายภาพบุคคล (Portrait Photography) แต่ทว่าด้วยจุดประสงค์และรูปแบบของการแสดงออกนั้นมีความเฉพาะมากกว่า จึงได้ถูกจัดแยกออกมาจากการถ่ายภาพบุคคลโดยทั่วไป อันเนื่องจากเนื้อหาและจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน จึงทำให้ภาพถ่ายแนววิถีชีวิตนั้นถูกจัดเป็นภาพถ่ายอีกประเภทด้วยการแสดงออกของตัวมันเอง

รูปที่ 2.1 ภาพถ่ายแนววิถีชีวิต (Lifestyle Photography)

2.1.1 ข้อแตกต่างระหว่างภาพถ่ายบุคคล (Portrait Photography) กับภาพถ่ายแนววิถีชีวิต (Lifestyle Photography) จากที่ได้กล่าวไปในข้างต้นว่า การถ่ายภาพแนววิถีชีวิตนั้นถูกจัดแยกประเภทออกจากการถ่ายภาพแนวบุคคลเนื่องจากการแสดงออกในเรื่องเนื้อหาและจุดประสงค์ ซึ่งภาพถ่ายบุคคลนั้น เป็นภาพถ่ายที่มีจุดเริ่มต้นมายาวนานนับตั้งแต่มนุษย์ได้ทำการคิดค้นและประดิษฐ์กล้องถ่ายภาพขึ้น มนุษย์ได้ใช้กล้องถ่ายภาพเพื่อสำหรับบันทึกสิ่งต่างๆ รวมไปถึงใบหน้าผู้คนด้วย โดยจุดประสงค์ของการถ่ายภาพบุคคลนั้น จะเป็นภาพถ่ายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะบันทึกภาพที่สามารถระบุตัวบุคคลได้อย่างชัดเจน ในอิริยาบถต่างๆ โดยไม่ต้องการเงื่อนไขในการสื่อสารใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.2 ภาพถ่ายบุคคล (Portrait Photography)

ภาพถ่ายบุคคลโดยทั่วไปนั้นจึงไม่ได้ยึดถือการนำเสนอเนื้อหาเป็นที่ตั้ง อันเนื่องด้วยจากพื้นฐานของมนุษย์นั้นมีความนิยมในความงาม ทำให้ภาพถ่ายของบุคคลนั้นถูกจัดกรขึ้นเพื่อที่จะถ่ายทอดใบหน้าและร่างกายของมนุษย์โดยแสดงออกถึงความสวยงามเป็นหลัก ต่างจากภาพถ่ายแนววิถีชีวิตนั้น ที่มองข้ามในเรื่องของความงามที่ถูกแสดงออกทางกายภาพของมนุษย์ แต่มุ่งเน้นที่จะถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในภาพผ่านกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านและนอกบ้าน โดยแสดงออกผ่านการถ่ายภาพอากของข้าพเจ้าและคนในครอบครัวข้าพเจ้าในอิริยาบถต่างๆตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ดังนั้นอารมณ์ในตัวแบบภายในภาพนั้นจึงถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการถ่ายภาพแนววิถีชีวิตหากจะแปลความหมายของคำว่า ภาพถ่ายแนววิถีชีวิต หรือที่มักจะเรียกว่า Life Photography นั้นหมายถึงการถ่ายทอดชีวิตของผู้คน โดยมิได้มีการจำกัดว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นเช่นไร หรือมีใบหน้าที่สวยงามหรือไม่ โดยในปัจจุบันนั้น ได้มีการแบ่งแยกแขนงย่อยของรูปแบบการถ่ายภาพในแนวนี้ออกไปในหลายประเภท ตามจากประเภทของวิธีการถ่ายภาพ อาทิเช่น

2.1.2 การถ่ายภาพแนววิถีชีวิตในแขนงต่างๆโดยยึดตามหลักของวิธีการถ่าย

2.1.2.1 การถ่ายภาพ โดยวิธีการแอบถ่าย (Candid)

การถ่ายภาพโดยวิธีการแอบถ่าย (Candid) ในประเภทนี้คือการถ่ายภาพที่ต้องการความสดและความจริงด้านความรู้สึกเป็นที่ตั้ง โดยการถ่ายภาพประเภทนี้จะทำการถ่ายภาพโดยปราศจากการชี้แจงและนัดแนะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างผู้ถ่ายกับตัวแบบ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้น โดยการยินยอมหรือไม่ยินยอมจากผู้ถูกถ่ายก็ตาม แต่เนื่องด้วยจากการไม่นัดแนะระหว่างตัวแบบและช่างภาพนั้น ทำให้ตัวแบบแสดงสภาพทางอารมณ์ตามความเป็นจริงได้ อย่างมากที่สุด ทำให้ภาพที่ถูกถ่ายออกมาอย่างสมบูรณ์ในเรื่องของอารมณ์ที่ถูกถ่ายทอดอย่างออกมาเป็นธรรมชาติ แต่ทว่าในวิธีการถ่ายแบบนี้จะมีปัญหาและข้อจำกัดในเรื่องของเวลาที่จำกัดและฉับพลัน ซึ่งผลที่ออกมานั้นมักจะเป็นผลที่เกิดขึ้น โดยแสดงออกทางกายภาพของภาพถ่าย ทั้งในเรื่องของคุณภาพแสงที่ปรากฏในภาพ องค์ประกอบของภาพที่ไม่สามารถจัดการได้สมบูรณ์มากนัก รวมถึงความมาสมบูรณ์เชิงคุณภาพอันเกิดมาจากการเร่งรีบถ่ายภาพทำให้การถ่ายภาพในวิธีการนี้มักจะเต็มไปด้วยข้อผิดพลาด เช่น ความคมชัดของภาพ การวัดค่าแสงที่ผิดพลาดจากที่ควรจะเป็น แต่เนื่องด้วยเทคโนโลยีการถ่ายภาพด้วยระบบดิจิทัลในปัจจุบันนั้นมีการพัฒนาไปอย่างมากกว่ายุคของการใช้ฟิล์ม ทำให้ภาพถ่ายนั้นมีความสมบูรณ์มากขึ้นและสามารถที่จะแก้ไขในภายหลังได้ง่ายยิ่งขึ้น ทำให้ลดความผิดพลาดของภาพถ่ายลงไปได้มาก แต่ถึงอย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดของภาพถ่ายจากวิธีการนี้ก็ยังคงปรากฏอยู่เสมอ ด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง แม้ว่ากล้องจะได้รับการพัฒนาไปแล้วก็ตาม

รูปที่ 2.3 ภาพถ่ายโดยวิธีการแอบถ่าย (Candid)

2.1.2.2 การถ่ายภาพ โดยได้รับการนัดแนะ (Setting)

การถ่ายภาพ โดยได้รับการนัดแนะ (Setting) ในประเภทนี้คือการถ่ายภาพที่มีรูปแบบวิธีการที่ตรงกันข้ามกับการใช้วิธีการแอบถ่าย (Candid) ซึ่งการถ่ายภาพในวิธีการนี้เป็นการถ่ายภาพที่มุ่งเน้นการนำเสนอภาพที่มีความสมบูรณ์ในเชิงคุณภาพมากที่สุด โดยวิธีการนี้ช่างภาพจะทำการเข้าไปพูดคุยกับตัวแบบในสถานที่ต่างๆ ด้วยความเป็นมิตร เพื่อที่จะทำการชี้แจงทิศทางและความต้องการต่อตัวแบบ อีกทั้งยังลดช่องว่างระหว่างตัวแบบกับช่างภาพอีกด้วย ในวิธีการนี้จะทำให้ตัวแบบนั้นมีความเข้าใจถึงจุดประสงค์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของช่างภาพ ทำให้การเล่าเรื่องภายในภาพนั้นมีความสมบูรณ์และตรงต่อความต้องการของช่างภาพมากที่สุด โดยตัวแบบนั้นจะสามารถอยู่ในอิริยาบถที่ช่างภาพต้องการได้ อีกทั้งยังมีเวลาเพียงพอให้ช่างภาพได้คิดในเรื่องขององค์ประกอบมากกว่าอีกด้วย เนื่องด้วยจากการที่มีเวลาในการถ่ายภาพมากพอนั้น ทำให้ช่างภาพนั้นสามารถที่จะทำการปราณีตในการวัดแสงเพื่อให้ได้ค่าแสงที่แม่นยำได้ตามต้องการ รวมไปถึงการโฟกัสของภาพนั้นจะสามารถทำได้อย่างเต็มที่ทำให้ภาพนั้นแสดงรายละเอียดภายในภาพได้เต็มศักยภาพ และสิ่งที่พิเศษสุดในการถ่ายภาพวิธีนี้คือการเปิดโอกาสที่ทำให้ช่างภาพนั้นสามารถเลือกแสงได้เต็มที่และมีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หรือสามารถใช้เทคนิคต่างๆเข้ามารวม เพื่อสร้างมิติของภาพที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น เช่นการใช้แผ่นสะท้อนแสง (Reflect) หรือการใช้แสงประดิษฐ์ (Flash) เข้าร่วมในการสร้างสรรค์ภาพ ในขณะที่แอบถ่ายนั้นไม่สามารถที่จะใช้เทคนิคอื่นๆประกอบรวมได้มากนัก ด้วยเงื่อนไขของการไปเปิดเผยตัวตน ด้วยวิธีการถ่ายภาพเหล่านี้เองทำให้ภาพถ่ายวิถีชีวิตที่ได้รับการนัดแนะก่อนถ่ายนั้นสามารถสร้างผลงานภาพถ่ายคุณภาพสูงได้ แต่อย่างไรก็ตามวิธีนี้มีข้อจำกัดอยู่อันเป็นจุดเด่นของวิธีการแอบถ่าย คือเรื่องการถ่ายทอดอารมณ์ ซึ่งแน่นอนว่าหากตัวแบบนั้นรู้ตัวอยู่เสมอว่าตนเองนั้นกำลังถูกแอบถ่ายภาพ อารมณ์ที่ถูกแสดงออกมานั้นย่อมไม่เต็มที่อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด อย่างในภาพถ่ายที่ใช้วิธีการแอบถ่ายแสดงออกมา

ภาพถ่ายแนววิถีชีวิตนั้น ไม่เพียงแต่จะถูกแบ่งประเภทย่อยไปตามรูปแบบของวิธีการเท่านั้น แต่ยังถูกแบ่งไปตามสถานที่ที่ใช้ในการถ่าย เช่น การถ่ายภาพวิถีชีวิตบนท้องถนน (Street Photography) ซึ่งมุ่งเน้นไปในการถ่ายภาพวิถีชีวิตบนท้องถนน ซึ่งเต็มไปด้วยกิจกรรมต่างๆมากมาย หรือการถ่ายภาพวิถีชีวิตในสภาวะสงคราม (War Photography) ที่มุ่งเน้นไปการถ่ายภาพกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ในดินแดนที่มีความขัดแย้งและความรุนแรงเกิดขึ้น ซึ่งในปัจจุบันนั้นยังคงมีการแยกประเภทในลักษณะนี้อยู่อีกมาก แต่ถึงอย่างไรก็ตามการแบ่งแยกประเภทหมวดหมู่ของสถานที่นั้น หาได้เป็นสาระสำคัญในการถ่ายทอดวิถีชีวิตของมนุษย์ไม่ ข้าพเจ้าจึงมีทัศนะที่ว่าภาพที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตของมนุษย์นั้น เป็นการเล่าเรื่องของมนุษย์ ไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องถูกแบ่งแยกด้วยเงื่อนไขของวิธีการหรือสถานที่แต่อย่างใด เพียงแค่ภาพถ่ายนั้นสามารถที่จะถ่ายทอดเรื่องราวและอารมณ์ของมนุษย์ได้เป็นอย่างดีแล้วนั้น ภาพถ่ายนั้นมีคุณภาพและมีความชัดเจนในตัวของมันเองอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 ภาพถ่ายวิถีชีวิตบนท้องถนน (Street Photography)

2.2 ภาพถ่ายแนวสารคดี (Documentary Photography)

ภาพถ่ายแนวสารคดี (Documentary Photography) เป็นรูปแบบของวิธีการถ่ายภาพรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นวิธีการถ่ายภาพที่เน้นความเหมือนจริง(realism)เป็นสำคัญ มิได้จำกัดแค่ภาพถ่ายเกี่ยวกับชีวิตและสังคมเท่านั้น ภาพถ่ายประเภทอื่นๆ เช่น ภาพถ่ายสถาปัตยกรรม ภาพถ่ายวิทยาศาสตร์ การแพทย์ มนุษยวิทยา ภาพถ่ายท่องเที่ยว การถ่ายภาพทางอากาศ ภาพถ่ายจากดาวเทียม ก็ล้วนแต่เป็นภาพถ่ายเชิงสารคดีด้วยกันทั้งสิ้น การถ่ายภาพในแนวนี้อ่อนช้อยที่จะมีความคล้ายคลึงกับภาพถ่ายเชิงข่าว(Journalism) อันเป็นภาพถ่ายประเภทที่มุ่งเน้นนำเสนอเนื้อหาในความเป็นจริงเช่นเดียวกัน แต่ทว่าภายในรูปแบบและรายละเอียดของการสร้างภาพขึ้นมานั้น มีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.2.1 ข้อแตกต่างระหว่างภาพถ่ายสารคดีกับภาพถ่ายเชิงข่าว

2.2.1.1 ไม่มีกาลเวลา (Timelessness)

ภาพถ่ายแนวสารคดีส่วนใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่ได้มีความหมายมุ่งเน้นให้เกิดคุณค่าอันเกิดจากเงื่อนไของความทันต่อยุคต่อสมัยหรือช่วงเวลา ดังนั้นภาพถ่ายแนวสารคดีนั้นมักจะทำให้ผู้ได้รับชมนั้นรู้สึกได้ว่าเรื่องที่เขาได้รับรู้มาจากภาพนั้น เป็นสิ่งที่มีความสดใหม่และทันสมัยอยู่เสมอ ต่างจากการถ่ายภาพเชิงข่าว ที่จำเป็นต้องอาศัยเงื่อนไของเรื่องในเวลาจากการนำเสนอภาพที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขณะมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และจะทำให้ภาพเหล่านั้นกลายเป็นภาพที่เก่าและล้าสมัยในช่วงเวลาต่อมาอย่างทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 ภาพถ่ายแนวสารคดี (Documentary Photography)

2.2.1.2 เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต (Slice of Life)

ถ้าหากการเป็นภาพถ่ายเชิงข่าวนั้น คุณค่าของภาพนั้นจะถูกแปรผันและควบคุมเชิงคุณภาพไปตามบุคคลภายในภาพหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในภาพ เช่น จากชื่อเสียงและความสนใจต่อบุคคลในภาพจะกกระแสทางสังคม ต่างจากภาพถ่ายแนวสารคดีที่จะบันทึกสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้คน สถานที่ หรือสิ่งของธรรมดาที่เกิดขึ้นอยู่จนเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสภาพแวดล้อมทางสังคมแห่งหนึ่ง และมีความน่าสนใจ อันจะนำไปสู่การสร้างความน่าสนใจโดยผู้คนในสังคม จากในแง่ของเนื้อหา มากกว่าเป็นกระแสนิยมจากสิ่งที่อยู่ในภาพ

2.2.1.3 สารคดีจากข่าว (Featuring the News)

ในบางครั้งการถ่ายภาพแนวสารคดีและการถ่ายภาพเชิงข่าวนั้นก็ถูกนำมาเชื่อมโยงกันบ่อยครั้ง โดยในช่วงเวลาเดียวกันนั้น เหตุการณ์หนึ่งกำลังตกเป็นที่สนใจ อาทิเช่นเกิดความเสียหายร้ายแรงจากไฟไหม้ ภาพถ่ายเชิงข่าวอาจจะถ่ายภาพโดยให้เห็นตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ดับเพลิง โดยมีอาคารที่ถูกไฟไหม้อยู่เบื้องหลัง พร้อมกับรายชื่อผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต แต่ในขณะเดียวกันนั้นภาพถ่ายแนวสารคดีนั้น อาจจะถูกถ่ายทอดไปในอีกรูปแบบหนึ่ง อาจจะถ่ายทอดในเนื้อหาอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น ซึ่งมีความเชื่อมโยงต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6 ภาพถ่ายแนวสารคดี (Documentary Photography)

จากการที่ได้เสนอไปนั้น จะเห็นได้ว่าภาพถ่ายแนวสารคดีนั้นเป็นภาพถ่ายที่มีจุดประสงค์เพื่อที่จะบันทึกรายละเอียดของสิ่งต่างๆไว้ในภาพ เพื่อใช้เป็นข้อมูลโดยสำคัญ โดยภาพถ่ายนั้นอาจจะมีคามสวยงามหรือไม่ก็ได้ตามแต่มุมมองของช่างภาพที่ถ่าย ซึ่งในประวัติศาสตร์โลกตั้งแต่การถือกำเนิดของเทคโนโลยีถ่ายภาพขึ้นมา นั้น ภาพถ่ายสารคดี เป็นภาพถ่ายที่ถูกนำไปใช้งานอยู่เสมอๆ ด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ และมีบทบาทสำคัญต่อสังคมอยู่เสมอๆ ด้วยวัตถุประสงค์ต่างๆ และมีบทบาทต่อสังคมอยู่เสมอ

2.3 อิทธิพลจากการศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยและกาลเวลา

ที่มาและความเป็นมาเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านยุคสมัยและกาลเวลาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสารและการคมนาคมภายใต้ระบบทุนนิยมโลกถือเป็นหัวใจสำคัญของโลกาภิวัตน์ ระบบการสื่อสารช่วยส่งผ่านประสบการณ์ วิถีชีวิต และวัฒนธรรม วัฒนธรรมจากสากลมาผนวกรวมเข้ากับท้องถิ่น ก่อให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม และระบบคุณค่าต่างๆในสังคมไทยลักษณะของโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดความฉาบฉวยชั่วแฉ่น ทั้งในแง่ของรสนิยมการบริโภคและการใช้ชีวิต อีกทั้งยังทำให้บางสิ่งบางอย่างเลือนหายไปจากจิตสำนึกของบุคคล อาทิ ความรู้สึกสงบ ความต่อเนื่องมั่นคง ความผูกพันที่ลึกซึ้งกับผู้อื่น รวมถึงความผูกพันกับเวลาและสถานที่ (อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล, 2546) และผลของมันก็คือ การเปลี่ยนแปลงวิถีคิด เปลี่ยนวิธีการมองความจริง เปลี่ยนแบบแผนในการใช้ชีวิตประจำวันของปัจเจกบุคคล และเปลี่ยนแบบแผนประเพณีต่างๆที่เคยปฏิบัติสืบทอดกันมา (พัฒนา กิติอาษา, 2546)

Max Weber นักทฤษฎีกระแสหลัก (ในอัมรา พงศาพิชญ์, 2549) มองว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมและการกลายเป็นสังคมใหม่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในยุโรปจากพื้นฐานความคิดเสรีนิยมที่ทุกคนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียกร่องสิทธิเสรีภาพ ในด้านสังคมวัฒนธรรมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการปฏิรูปคริสเตียน นอกจากนั้น การที่สังคมจะพัฒนาหรือขับเคลื่อนไปนั้นต้องอยู่บนบรรทัดฐาน ค่านิยม และวิธีการคิดที่เหมือนกัน(อัมรา พงศาพิชญ์, 2549) ในขณะที่ปัจจุบันแนวทางการมองหรือการศึกษาวัฒนธรรมในยุคที่หลังทุนนิยมหรือ ยุค ทฤษฎีวิพากษ์ ได้มีนักวิชาการที่เชื่อว่าสังคมสมัยใหม่มีปัญหาและความไม่สมดุล ดังนั้นการมโนทัศน์ใน การมองวัฒนธรรมแบบเดิมไม่สามารถที่จะอธิบายการปรับ เปลี่ยน โครงสร้างทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นอย่าง หลากหลายในสังคมได้

นักวิชาการสำนักแฟรงก์เฟิร์ต (Frankfurt School) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของนักทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theory) เช่น Habermas ได้ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมกับโครงสร้างสังคม รวมทั้งปัจจัย ภายนอก ตลอดจนรูปแบบการสื่อสาร ฯลฯ วัฒนธรรมจึงเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ผ่านกระบวนการ เรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงจะถาวรหรือคงอยู่ตราบเท่าที่ความชอบธรรมและในสังคมสมัยใหม่ความชอบธรรม เป็นสิ่งสำคัญมาก และทั้ง Habermas และ Foucault เองก็ได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและความรู้ซึ่งเป็น ส่วนของวัฒนธรรม และความรู้ที่ถูกครอบงำโดยหลักการของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีพลังอำนาจ มาก และวัฒนธรรมของ Habermas เองก็ไม่มีพื้นที่และเวลาเป็นตัวกำหนดความเหมือนหรือความแตกต่าง

Antonio Gramsci (Theory of Ideological Hegemony), Roland Barthes (วัฒนธรรมมวลชน) Nietzsche (วัฒนธรรมมวลชน) และ Theodore Adorno (อุตสาหกรรมวัฒนธรรม) ได้เปิดมุมมองและนิยาม ความหมายวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไปบนความหลากหลายและ ความเป็นหนึ่งเดียวของโลกที่ทับซ้อนกัน อยู่ Antonio Gramsci มองเรื่องของอำนาจการปฏิบัติการของวัฒนธรรมที่ผ่านกลไกปฏิบัติการทาง อุดมการณ์ (ideological apparatuses) ทำให้ประชาชนยอมรับเอาค่านิยม จริยธรรม อุดมการณ์ของชน ชั้นผู้ปกครองราวกับว่าเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งหากจะวิเคราะห์ว่าในความหมายของGramsci แล้ว

วัฒนธรรมจะหลากหลายหรือแตกต่างหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ของผู้ปกครอง และการยอมรับเอา อุดมการณ์ของคนในสังคม

Roland Barthes มองว่าวัฒนธรรมมวลชนนั้นอยู่บนพื้นฐานของการให้ความหมายและให้คุณค่า ของ สิ่งๆ หนึ่งมากกว่าความหมายและคุณค่าในตัวของมันเอง นั่นคือ การที่เรามองวัฒนธรรมหรือสิ่งของ ใดมีคุณค่าหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับค่านิยม ของสังคมนั้น ซึ่งในประเด็นนี้ถูกนำมาพิจารณาความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมในแง่มุมมองของความแตก ต่างและการไม่ถูกวัฒนธรรมของชาติพันธุ์อื่นแม้ว่าวัฒนธรรมอื่น นั้นจะไม่ได้เป็นวัฒนธรรมมวลชนก็ตาม ในทำนองเดียวกัน Jean Baudrillard ได้มองวัฒนธรรมในมุมมอง ของการให้สัญญา ซึ่งเน้นการมองสินค้าทางวัฒนธรรม คุณค่าของสินค้าทางวัฒนธรรมจะถูกให้คุณค่าบน ฐานของระบบทุนนิยมและกำไร มากกว่าคุณค่าที่แท้จริงที่ติดมากับตัวสินค้านั้นๆ ผลจากการกระตุ้นให้เกิด รูปแบบการบริโภคอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทำให้การบริโภคสินค้าที่คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยถูกทำให้ลด บทบาทลงสิ้นเชิง แต่กลับถูกแทนที่ด้วยกรบริโภคสัญญาะ กล่าวคือ การอธิบายในเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างคนกับสื่อนั้นมีอยู่หลายระดับ ซึ่งระดับแรกเป็นความสัมพันธ์ในแง่ของการใช้ประโยชน์ (Utility) ระดับที่สองเป็นความสัมพันธ์เชิงสัญญาะ ซึ่งในแง่นี้ไม่ได้มองตรรกะการใช้ประโยชน์แต่มอง เอกสารเป็นเอกสารที่สว่นไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้หาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรรกะของความแตกต่าง กล่าว คือ การใช้สินค้าเพราะทำให้มีเอกลักษณ์ต่างไปจากคนอื่น ฉะนั้นจึงเรียกว่ามนุษย์บริโภคสัญญาไปพร้อมๆ กับวัตถุเสมอ ขณะที่ Nietzsche มองวัฒนธรรมมวลชนว่า ที่มันไม่สูญไปและเป็นอมตะอยู่ได้ก็เพราะ มันกระทำโดยผ่านการเรียนการสอนในโรงเรียนและหน้าหนังสือพิมพ์ เขามองวัฒนธรรมมวลชนในฐานะที่เป็นการไปขูดเซาะทำลายศิลปะที่แท้ และสร้างวัฒนธรรมที่มีคุณภาพปานกลาง (mediocre culture) อันหนึ่งขึ้นมา ซึ่งจากการมองของ Nietzsche มองว่าวัฒนธรรมมวลชนเป็นอันตรายต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวัฒนธรรมระดับ สูง Theodore Adorno มองวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมและวิธีการผลิตที่เน้นขายได้ในปริมาณ มาก มนุษย์เราจะไม่ได้รับรู้ถึงคุณค่าของวัฒนธรรมที่เสปอยู่และจะไม่รู้สึกสูญเสียหากว่าวัฒนธรรมนั้นได้สูญสลายไป จะเห็นว่านักทฤษฎีในเชิงวิพากษ์นั้น ได้มีมุมมองของวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งมุมมองที่แตกต่างนี้อยู่ภายใต้วัฒนธรรมที่กำลังจะเป็นวัฒนธรรมเดียวกัน อันเรียกว่า วัฒนธรรมโลก (global culture) ซึ่งเป็นประเด็นเกี่ยวกับโลกาภิวัตน์ที่การกระจายของสื่อ เปิดโอกาสให้ทุกคนได้สัมผัสรับรู้เรื่องราวภาพและเหตุการณ์ในเวลาเดียวกัน ทั่วโลก ปรัชญาการเช่นนี้ทำให้โลกที่หลากหลายแตกต่างกันกลายสภาพเป็น “หมู่บ้านโลก” ซึ่งนักวิชาการบางคนเห็นว่า โลกาภิวัตน์เป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดการกลืนกลายความหลากหลายทาง วัฒนธรรม ขณะที่นักทฤษฎีวิพากษ์เองมองว่าการทำให้เป็นทั้งหมดของลัทธิบริโภคนิยม และการทำให้เป็นสินค้ามันลงรอยสอดคล้องไปกับความหลากหลายแบบหลาก ชาติ (multinational diversification) ซึ่งได้ไปกัลดร่อนความรู้เกี่ยวกับความจริงโดยสนับสนุนการเลียนแบบและการทำสำเนาจากสำเนาอีกทีหนึ่ง (pastiche and copies of copies) ผลิต "ความสาบสูญหรือความไม่มีตัวตนของปัจเจกชนขึ้นมา" ซึ่งนั่นหมายถึง กระบวนการของโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้ทุกที่เป็นวัฒนธรรมโลกเป็นลัทธิบริโภคนิยมนั้น ได้ก่อให้เกิดความแตกต่างบนความหลากหลาย เพราะความแตกต่างของแต่ละเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ เช่น ถึงแม้ว่ารัฐไทยจะรับเอาวัฒนธรรมหรือสินค้าจากอเมริกาหรือญี่ปุ่นมาก็ คงมีกระบวนการใช้ การให้สัญญาในความหมายที่แตกต่างไปจากวัยรุ่นในเอเชียประเทศอื่นหรือชาติอื่น

ขณะที่นักทฤษฎีวิพากษ์หลายคนมองวัฒนธรรมอุตสาหกรรมเป็นเรื่องของการทำลาย ความหลากหลาย เนื่องจากถูกกำหนดด้วยระบบกำไร ขาดทุน ของระบบตลาดทุนนิยม การผลิตและการบริโภคต้องเป็นไปตามกลไกแห่งตลาด วัฒนธรรมสมัยทุนนิยมจึงขาดลักษณะการวิพากษ์และยอมจำนนต่อสถาบันสังคม ถูกครอบงำจากอุตสาหกรรมวัฒนธรรม นักคิดสำนักแฟรงค์เฟิร์ตอีกผู้หนึ่ง คือ ว็อลเทอร์ เบนจามิน (Walter Benjamin) ในงานเขียน เรื่อง “The Work of Art in an Age of Mechanical Reproduction” ได้เสนอมุมมองในเรื่องการสร้างวัฒนธรรมในเชิงบวกที่แตกต่างไปจาก Adorno และ ฮอร์กไฮเมอร์ โดยสิ้นเชิง เข้าเห็นว่าข้อเสนอ เรื่องการสร้างอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเป็นมุมมองของวัฒนธรรมชนชั้นที่เรียกตัวเองว่า ผู้ดี หรือ กลุ่มชนชั้นสูง ที่ประสงค์จะเห็นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของงานศิลปะที่ไม่มีการลอกเลียนแบบ เบนจามินเชื่อว่า ถ้ามองจากจุดยืนประชาธิปไตยวัฒนธรรมจะเห็นว่า เป็นเรื่องที่ดีมากที่ศิลปะ พิเศษหายากของชนชั้นสูงจะได้ถูกแพร่กระจายไปในราคาถูกให้ประชาชนทั่วไป ได้มี โอกาสเข้าถึง การผลิตซ้ำและการที่ประชาชนนำไปสู่ชีวิตประจำวันของพวกเขาจึงเป็นเรื่องดี และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อให้เกิดการตีความหมายใหม่ๆ จากมวลชนอันหลากหลาย ไม่จำเป็นต้องผูกขาดการตีความศิลปะ โดยผู้เชี่ยวชาญศิลปะชั้นสูงอีกต่อไป เบนจามินเห็นว่า การเสพงานศิลปะแบบอนุสาวรีย์วัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องทำให้ลึกลับปัญหาทางโลกในชีวิตประจำวัน ตรงกันข้ามเนื้อหาของสาระของสื่อมวลชนหลายเรื่องกลับช่วยให้ประชาชนเข้าร่วมใน การปฏิบัติทางสังคมและมีความคิดสร้างสรรค์ได้มากขึ้น เนื่องจากการผลิตซ้ำและการแพร่กระจายของวัฒนธรรมไปสู่มวลชนเป็นสิ่งที่ดี เบนจามินจึงเห็นประโยชน์และสนับสนุนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิต วัฒนธรรมสินค้าให้มวลชน นอกจากนั้นเขาเห็นว่า ในระบบการผลิตแบบทุนนิยม การสร้างวัฒนธรรมเป็นสินค้ามวลชนเป็นไปเพื่อรับใช้การเมือง การเมืองในที่นี้ไม่ใช่โลกอันสมบูรณ์แบบ แต่เป็นการเมืองในวิถีประจำวันของประชาชนซึ่งหมายถึงศิลปะวัฒนธรรมกลายเป็น พื้นที่ของการต่อสู้ในการสร้างนิยามความหมายหรือการตีความหมายใหม่ๆของประชาชนนั่นเอง

ดังนั้นกระบวนการทัศน์ของการมองวัฒนธรรมที่หลากหลายในแนวความหมายเดิมและความหมายใหม่จึงแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของโลกและ แนวคิดการตีความทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากเดิม

แนวความคิดในเรื่องพหุนิยม (Pluralism) ปรากฏอยู่อย่างเด่นชัดในสังคมที่มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีความตระหนักถึงสภาพของความหลากหลายนั้นและพยายามที่จะทำให้ความหลากหลายนั้นดำรงอยู่ได้ ก่อนที่จะมีมนุษย์เกิดขึ้นก็มีความหลากหลายในธรรมชาติเป็นพื้นฐานมาก่อน มนุษย์ก็เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ในที่แต่ละแห่งมนุษย์ก็ย่อมเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน และอยู่ร่วมอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ จึงมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน เรียกว่าเป็นความหลากหลายทางชีวภาพ กับความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกัน พัฒนาการและการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้ตั้งอยู่บนฐานความคิดของนักโบราณคดี เช่น กอร์ดอน ไชล์ด และเรื่องการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมของสำนักโคลัมเบียสมัยคริสต์ทศวรรษที่ 1920 นำโดยฟรานซ์ โบแอส ซึ่งเชื่อว่าวัฒนธรรมมีศูนย์กลางและแพร่กระจายสู่ชายขอบและสังคมอื่น การปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรมทำให้เกิดการยอมรับวัฒนธรรมของกันและกัน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมจึงเป็นผลจากการที่วัฒนธรรมพัฒนาการที่แตกต่างกัน และมีการผสมผสานเอาบางส่วนของวัฒนธรรมอื่นมาด้วย การปรับรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกันนี้มีรูปแบบต่างๆ ขึ้นอยู่กับกระบวนการปรับตัวในอดีต ในประเด็นของการศึกษาวัฒนธรรมในสังคมทุนนิยมนั้น อภิญา เพ็ญฟูสกุล (2546) ได้ชี้ให้เห็นว่า ประเด็นสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาเรื่องวัฒนธรรมในระบบโลกาวัตร์ก็คือจะต้องไม่มองระบบโลกาวัตร์ในแง่ของการแยกเป็นขั้วตรงข้ามหรือ หรือการต่อสู้กับโลกาวัตร์จะต้องปฏิเสธโลกาวัตร์เสมอไป หากแต่เราต้องมองให้เห็นด้วยว่า พลวัตของระบบโลกาวัตร์นั้นสามารถผลิตพลังด้านตรงข้ามตัวมันออกมาด้วย ซึ่งนั่นก็คือการศึกษาวัฒนธรรมในแง่ของความหลากหลาย สุริยา สมุทรคุปต์ และพัฒนากิตยา (2542) เสนอแนวทางการศึกษาวัฒนธรรมท่ามกลางกระแสโลกาวัตร์ โดยการกล่าวถึงวัฒนธรรมมวลชนโลก ที่ถูกนำเสนอโดยนักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ คือ ฮอลล์ (Hall) นำเสนอว่าวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาวัตร์จะถูกควบคุมโดยเครื่องมือสมัยใหม่ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้หาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำหน้าที่ในการผลิต “วัฒนธรรม” ถูกกำหนดโดยภาพลักษณ์ที่ส่งผ่านข้ามพรมแดนภาษาได้อย่างรวดเร็ว ง่ายด้าย ตัวอย่าง เช่น ศิลปะ บันเทิง กีฬา เครื่องข่ายโทรทัศน์ ภาพยนตร์การ์โฆษณาที่มุ่งตลาดในวงกว้าง สื่อสารมวลชน ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของเครื่องข่ายโทรทัศน์ที่รับส่งด้วยสัญญาณดาวเทียมที่มี เครื่องข่ายทั่วโลกวัฒนธรรมมวลชนโลกมีลักษณะ 2 ประการ คือ ประการแรกทุกอย่างยังคงมีศูนย์กลางที่ ประเทศตะวันตกเหมือนกับโลกยุคที่ผ่านมา และทุกอย่างจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการ สื่อสาร จะแตกต่างกับทศวรรษก่อนๆ ในแง่ที่ว่าสหรัฐอเมริกากลายเป็นประเทศศูนย์กลางของโลกาภิวัตน์อย่างเต็มตัว ประการที่สอง วัฒนธรรมมวลชนโลกจะมีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่สร้างขึ้นมาจากตัวแทนวัฒนธรรมอันหลากหลาย เป็นวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยปรับเปลี่ยน ผสมผสาน คัดเลือก ต่อรอง และชิมชัประหว่างใหม่ เก่า ระหว่างท้องถิ่นกับสากล แต่ทั้งหมดนี้จะเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบ ทุกอย่างจะดำเนินต่อไปและสำคัญไม่ใช่เป็นกระบวนการรื้อถอนหรือทำลายล้างแบบเบ็ดเสร็จ

การไหลเวียนของวัฒนธรรมที่หลากหลายในยุคโลกาภิวัตน์ ถูกนำเสนอโดยนักมานุษยวิทยา อับปา ดูราย (Appadurai) ซึ่งเสนอว่าโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการไหลเวียน หรือการเคลื่อนย้ายทางวัฒนธรรม 5 มิติ ดังนี้

หนึ่ง มิติทางชาติพันธุ์ (ethnoscapes) โลกาภิวัตน์ได้สร้างกระแสการไหลเวียนและเคลื่อนย้ายของ ผู้คนไปทั่วโลก เช่น นักท่องเที่ยว ผู้อพยพข้ามถิ่น ผู้ลี้ภัย แรงงาน เป็นต้น

สอง มิติทางเทคโนโลยี (technoscapes) โลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร โรงงาน สินค้า และบริการต่างๆ ทั้งที่เป็นของบริษัทข้ามชาติ บริษัทแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐบาล

สาม มิติทางการเงิน (finanscapes) โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลเวียนอย่างรวดเร็วของเงินตราในตลาดการเงิน เป็นต้น

สี่ มิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูล (mediascapes) โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเดินทางของ ข้อมูล ข่าวสาร และภาพลักษณ์ผ่านสื่อมวลชนชนิดต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ เป็นต้น

ห้า มิติทางอุดมการณ์ (ideoscapes) โลกาภิวัตน์สร้างกระแสความนิยมอย่างแพร่หลายของแนวคิด และอุดมการณ์ข้ามพรมแดนรัฐชาติ โดยเฉพาะแนวคิดและอุดมการณ์อันเป็นผลผลิตของการปฏิวัติภูมิ ปัญญาของตะวันตก เช่น ประชาธิปไตย เสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม สวัสดิการสังคม สิทธิมนุษยชน สิทธิสตรี การอนุรักษ์สภาพแวดล้อม เป็นต้น

วัฒนธรรมอาจจะมีความแตกต่างกันได้ทั้งในระดับแนวนอนและแนวตั้ง โดยสาระแล้ว ความแตกต่างที่แท้จริงก็คือ ระหว่าง สิ่งที่เรียกว่าวัฒนธรรมที่เป็นไปตามแนวนอนและแนวตั้ง ซึ่งไม่ได้ หมายความว่าถึงความเท่าเทียมกันทางวัฒนธรรม (ความเสมอภา เสมอไหล่ทางวัฒนธรรม) กับ วัฒนธรรมที่มี สูงกว่ากับวัฒนธรรมที่ต่ำกว่าแต่อย่างใด แต่ในความหมายของวัฒนธรรมที่รู้หรือยอมรับกันในระดับ หนึ่ง กับวัฒนธรรมที่มีอยู่หลายๆ ระดับและหลากหลายสัมพันธ์ภาพ ซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมมี ความหมายลึกถึงการ ใช้ทรัพยากรที่ต่างกัน มนุษย์ยังต้องมีการเปลี่ยนแปลง แลกเปลี่ยน และมีทางเลือก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตลอดเวลา เพราะคำตอบเก่าไม่สามารถใช้ได้ชั่วกัลปาวสาน ต้องปรับคำตอบใหม่สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ฉะนั้น สังคมใดที่ขาดความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาจจะไม่สามารถที่จะเผชิญความเปลี่ยนแปลงได้ แล้วจะต้องล่มสลายไปในที่สุด หรือไม่ก็จะต้องไปเลือก ซึ่งไม่เหมาะกับสังคมตนเองมาใช้ แต่อย่างไรก็ตามความหลากหลายทางวัฒนธรรมไม่ได้หมายถึงการมีเสรีภาพเต็มที่ที่จะประพฤติปฏิบัติตามใจตนเอง จนส่งผลให้เกิดปัญหาการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างขาดความสมดุล แต่หมายถึงการยอมรับและอยู่ร่วมกันบนพื้นที่แห่งความหลากหลายทางความคิดและการดำรงชีวิต (livelihood) ซึ่งก็ไม่ได้หมายถึงการทำให้ “อนุวัฒนธรรม” เป็นเพียงตัวประกอบในวัฒนธรรมกระแสหลักเท่านั้น ดังนั้นการสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมเป็นการสร้างฐานรากที่สำคัญของมิตรภาพและความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างชาติ ในโลกที่มีการติดต่อสัมพันธ์ด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว จะต้องเสริมความเข้าใจระหว่างกันด้านความคิด วิถีชีวิต และค่านิยมที่ยังหลากหลายมากในโลกปัจจุบัน

กาลเวลาเกิดจากอะไร กาลเวลาเกิดจากการเปลี่ยนแปลง ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลง ก็ไม่มีกาลเวลา แต่ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ภาวะนี้ตรงกับหลักสำคัญในทางพระพุทธศาสนา ที่เรียกว่า **หลักอนิจจัง** ซึ่งแสดงความจริงว่า ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เที่ยง ไม่คงที่ จึงมีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อย่างไรก็ตามความเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เป็นไปโดยเลื่อนลอย ที่ว่าไม่เที่ยงไม่คงที่นั่น คือเกิดดับ อยู่เสมอ สืบทอดต่อเนื่องกันไป ความเปลี่ยนแปลงจึงไม่ได้เป็นไปอย่างเรื่อยเปื่อยเลื่อนลอย แต่เป็นไปตามเหตุปัจจัย เมื่อมันเป็นไปตามเหตุปัจจัย มันก็ขึ้นต่อบัญญาของมนุษย์ที่จะเข้าใจได้ อันเป็นจุดที่สำคัญมาก กฎธรรมชาติคือความเปลี่ยนแปลง หรือหลักอนิจจังจะมาสัมพันธ์กับมนุษย์ ในลักษณะที่เกื้อกูลเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์และในลักษณะที่มนุษย์จะทำอะไร ๆ กับมันได้ คำตอบก็คือ การที่ การเปลี่ยนแปลงไม่ได้เป็นไปโดยเลื่อนลอย แต่เป็นไปตามเหตุปัจจัยนี้แหละ มันจึงเอื้อประโยชน์แก่มนุษย์ และมนุษย์จึงทำอะไร ๆ กับมันได้ เพราะเหตุปัจจัยนั้นเป็นสิ่งที่รู้ได้ด้วยปัญญาและมนุษย์ก็สามารถที่จะมีปัญญานั้น

ดังนั้น ถ้ามนุษย์พัฒนาปัญญาขึ้นมา จนรู้เข้าถึงความจริงของธรรมชาติที่มีความเปลี่ยนแปลง รู้เข้าใจถึงธรรมชาติของความเปลี่ยนแปลงและศึกษาให้รู้ถึงเหตุปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นสิ่งที่รู้ได้ด้วยปัญญาและมนุษย์ก็สามารถที่จะมีปัญญานั้น ความเปลี่ยนแปลงนี้ เป็นไปต่อเนื่องตลอดเวลา เมื่อกำหนดความเปลี่ยนแปลงนั้น ก็เกิดเป็นกาลเวลา เป็นยุคสมัยขึ้น โดยเอามาเปรียบเทียบกันขณะที่มนุษย์ดำรงอยู่เป็นหลัก เรื่องของมนุษย์ในขณะที่เป็นอยู่นี้ ก็เรียกกันว่าเป็นปัจจุบัน ถอยหลังไปก็เป็นอดีต ถ้ามองไปข้างหน้าก็เป็นอนาคต โดยนัยนี้ ความดำรงอยู่ของมนุษย์ที่ว่าเกี่ยวข้องกับธรรมชาติและสังคมอะไรต่างๆ ก็เป็นเรื่องที่ขึ้นกับเงื่อนไขของกาลเวลานี้ด้วย คือเหตุปัจจัยจะแสดงผล ต้องอาศัยกาลเวลา และความเป็นเหตุเป็นผลกันนั้นก็ปรากฏออกมาในรูปของความเปลี่ยนแปลง เรื่องของมนุษย์ก็ต้องมาสัมพันธ์กันกับเรื่องของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาลเวลา และปัญญาของมนุษย์ก็จะต้องมาหยั่งรู้เกี่ยวกับเหตุปัจจัยที่สัมพันธ์กับกาลเวลา ตามที่ปรากฏในรูปของความเปลี่ยนแปลงนั้น

เมื่อมนุษย์เข้าใจสิ่งเหล่านี้ โดยเข้าใจชีวิตของตนเอง เข้าใจสังคมและเข้าใจธรรมชาติแวดล้อมในแง่ของความเปลี่ยนแปลงตามเหตุปัจจัยภายในกรอบของกาลเวลาแล้ว มนุษย์ก็จะมองเห็นภาพรวมของสิ่งต่างๆ คือของโลกและชีวิตนี้อย่างกว้างขวาง และชัดเจนขึ้น นี่เป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่จะเข้าใจโลกและชีวิตและการที่สัมพันธ์กับโลกและชีวิตนั้นอย่างถูกต้อง

แม้จะได้บอกแล้วว่า องค์ประกอบของการดำรงอยู่ด้วยดี มี 3 อย่างคือ มนุษย์ ธรรมชาติ และสังคม แต่นั่นเป็นเพียงองค์ประกอบล้วนๆ ลอยๆ เหมือนอยู่นิ่งๆ เรายังไม่เห็นอะไรชัดเจน ถ้ามองไม่เห็นองค์ประกอบทั้ง 3 นั้น ในภาวะของความเปลี่ยนแปลงโดยสัมพันธ์กับกาลเวลา พอเรามองโดยสัมพันธ์กับกาลเวลา ว่าในช่วง 3 กาลนี้ ความสืบทอดต่อๆ มา ขององค์ประกอบทั้ง 3 นั้นเป็นอย่างไร ตอนนี้อย่างไร ภาพต่างๆ ได้อย่างชัดเจน วิชาศิลปศาสตร์นี้ขอให้ไปดูเถิด จะเป็นวิชาที่ทำให้เรารู้เรื่องของชีวิต สังคม และธรรมชาติตามเงื่อนไขของกาลเวลาทั้ง 3 นี้ ตัวอย่างเช่น

วิชาประวัติศาสตร์ : ให้เรารู้อารยธรรมของมนุษย์ ประวัติความเป็นมาตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน

วิชาปรัชญา : ให้เราใช้สติปัญญา ศึกษาค้นเหตุปัจจัยของสิ่งต่างๆ สืบมา จากอดีต จนถึง ปัจจุบันและเบื้องอนาคต

วิชาศาสนา : ให้เราปฏิบัติตามวิถีทางที่เชื่อว่าจะทำให้ดำรงชีวิตอยู่ด้วยดีในโลกปัจจุบัน และมีความหวังเกี่ยวกับชีวิตในโลกหน้าในอนาคต

ศิลปศาสตร์เป็นวิชาที่มุ่งให้เกิดความรู้ที่จะทำให้มนุษย์มีความสัมพันธ์กับความเปลี่ยนแปลงในเงื่อนไขของการเวลานี้อย่างถูกต้อง ทำให้มนุษย์มีความรู้เข้าใจเท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลง สามารถ “หยั่งรู้ถึงอดีตแล้วก็รู้เท่าทันปัจจุบันและรู้อนาคต” อันเป็นความประสงค์ ของการศึกษาศิลปศาสตร์ ประการหนึ่ง เมื่อมนุษย์เข้าใจสิ่งเหล่านี้และเข้าใจโลกนี้ดี แล้วก็ปรับตัวได้ดี มนุษย์จะต้องการปรับตัว การปรับตัวสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงและกาลเวลา การที่จะปรับตัวได้ถูกต้อง ก็ต้องมีความรู้ความเข้าใจถูกต้อง เฉพาะอย่างยิ่งรู้เข้าใจเท่าทันความเปลี่ยนแปลง คนไม่มีความรู้ในสภาพที่เปลี่ยนแปลง ก็ไม่สามารถปรับตัวได้

สังคมเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมภายนอกเข้ามา มีการกระทบทางวัฒนธรรมเกิดขึ้น เป็นต้น ผู้ศึกษาศิลปศาสตร์หากเข้าถึงวิชาการ ก็จะหยั่งรู้ในสิ่งเหล่านี้ จะศึกษาโดยเข้าใจความหมายและจุดมุ่งหมาย ศึกษาโดยรู้ความเป็นมาและความสืบทอดต่อเนื่อง รู้เท่าทันสภาพความเปลี่ยนแปลง รู้เหตุปัจจัยของความเปลี่ยนแปลง รู้ข้อดีข้อเสีย เช่น รู้จักวัฒนธรรมที่เข้ามาว่า มีเหตุปัจจัยเป็นมาอย่างไร ดีชั่ว มีคุณโทษอย่างไร รู้จักคิดพิจารณา ไม่ตื่นไปตาม ก็ปรับตัวได้ดี ส่วนคนที่ไม่มีการศึกษา ไม่มีการพัฒนาตน ไม่รู้เข้าใจความเปลี่ยนแปลงตามเหตุปัจจัย ก็จะถูกความเปลี่ยนแปลงกระทำเอา โดยตัวเองเป็นผู้ถูกกระทำฝ่ายเดียว กลายเป็นหุ่นเชิดถูกเชิด เป็นทาสของการเปลี่ยนแปลง แต่หากได้ศึกษาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างถูกต้องแล้ว จะกลับเป็นผู้ถูกกระทำต่อความเปลี่ยนแปลง คือ รู้จักถือเอาประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลง นั้น ทำให้ความเปลี่ยนแปลงเกิดคุณประโยชน์ ไม่เป็นผลร้ายแก่ชีวิตและสังคม และสามารถเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ถูกต้อง

การศึกษามีการมุ่งหมายประการหนึ่ง คือ ไม่ให้คนเป็นทาสของความเปลี่ยนแปลง แต่ให้เป็นผู้สามารถนำการเปลี่ยนแปลงได้ คือ ให้เป็นอิสระอยู่เหนือการถูกระทบกระทบกระแทกชักพาโดยความเปลี่ยนแปลง และกลับนำความรู้เท่าทันต่อเหตุปัจจัยของความเปลี่ยนแปลงนั้น มาขึ้นนำจัดสรรความเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปในทางที่เป็นผลดีแก่คนได้ ขณะนี้สังคมของเรากำลังประสบปัญหา คือ เป็นทาสของความเปลี่ยนแปลง เราถูกละทิ้งที่เข้ามากระทบจากภายนอก เช่น วัฒนธรรมจากตะวันตก เป็นต้น หลังไหลเข้ามา แล้วเราไม่รู้เท่าทันก็ตั้งตัวไม่ติด จึงเป็นไปต่างๆ ตามที่มันจะบันดาลให้เป็น ไม่สามารถจะเป็นตัวนำการเปลี่ยนแปลงได้ การรู้จักความเปลี่ยนแปลง หมายถึง การรู้จักกาลเวลาและยุคสมัย ศิลปะศาสตร์นั้นเล่นร้อยโยงกาลสมัยตลอดทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โยงกาลทั้ง 3 เข้าด้วยกัน หยั่งถึงอดีต รู้ทันปัจจุบัน รู้ทันอนาคตและด้วยความหยั่งรู้เท่าทันอย่างนี้ ก็จะมีลักษณะอย่างหนึ่งเกิดขึ้นแก่ผู้ศึกษาวิชาศิลปะศาสตร์ คือ เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์

ข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยของเทคโนโลยีหลายๆครั้งที่เรามักจะตั้งคำถามกับตัวเองอยู่เสมอว่าทำไมเด็กสมัยนี้ถึงมีพฤติกรรมแบบนั้นแบบนี้ไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตจุดมุ่งหมายหรือแม้แต่วิสัยทัศน์ก็ผิดแปลกไปจากรูปแบบความคิดของคนรุ่นก่อน หากลองเปรียบเทียบกันถึงเรื่องของการใช้ชีวิต ยกตัวอย่างเช่น เด็กในชั้นประถมเมื่อ 40 ปีก่อน ที่ได้เงินไปโรงเรียนวันละบาท ซื้อมือถือยี่ห้อซัมซุง 25 สตางค์ กลับบ้านก็มาเล่นขายของ เล่นหมากเก็บ ซึ่งถ้าเทียบกับเด็กประถมในสมัยนี้ที่บางคนอาจได้เงินไปโรงเรียนวันละ 100 บาท แลมีโทรศัพท์มือถือไว้โทรเรียกให้ผู้ปกครองมารับ กลับบ้านไปก็เปิดคอมพิวเตอร์เล่นเกม, เล่นอินเทอร์เน็ต, ดูโทรทัศน์ ดูหนังจากแผ่นดีวีดี สิ่งที่ได้เห็นได้ชัดจากตัวอย่างข้างต้นแน่นอนว่าเมื่อเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิต รวมถึง ค่าของเงินที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัย จึงส่งผลกับวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคแต่ละสมัยรวมถึงเปลี่ยนแปลงรูปแบบความคิด อุดมคติ และวิสัยทัศน์ของผู้คนในแต่ละรุ่นไปตามยุคสมัยของสังคม จึงทำให้สังคมในปัจจุบันเต็มไปด้วยความความแตกต่าง

ซึ่งในการศึกษาในเรื่องของรุ่นอายุ (Generation) นั้น มีผู้ให้ความสนใจและทำการศึกษากันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางสังคมศาสตร์ เช่น ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการตลาดและนิเทศศาสตร์ใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นต้น โดยมุมมองและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคนในรุ่นต่างๆ ดังนี้

1) Baby Boomers หรือ Generation Boomer หรือ Gen-B เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2489 - 2507 (ค.ศ.1946 – 1964) ซึ่งเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 กำลังจะยุติและเริ่มสงครามทำให้เกิดนโยบายส่งเสริมให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละครอบครัวมีลูกมาก คนกลุ่มนี้จะเห็นคุณค่าของเงิน ตั้งใจทำงาน และยึดติดกับความมั่นคงของชีวิต

2) Generation X หรือ X Generation หรือ Gen-X เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2508 - 2523 (ค.ศ.1965 – 1980) คนในยุคนี้จะมีความแตกต่างกับคนในยุค Baby Boomers เพราะมีการต่อสู้ดิ้นรนที่น้อยกว่า ทำให้ Gen-X สามารถเลิกงานได้มากกว่า สามารถตั้งเงื่อนไขให้แก่ที่ทำงานได้ว่าตนเองต้องการทำงานแบบไหน เมื่อไร และอย่างไร คนในยุคนี้ในขณะที่มีอายุเท่ากันจึงต่างกันมาก Baby Boomers ทำงานด้วยความดี้นรน ใช้แรงงาน รายได้น้อย ในขณะที่ Gen-X ทำงานในลักษณะใช้ความคิด สมาชิกหลักในครอบครัวทำงานทั้งสองคน รายได้ดีทั้งคู่ ใช้ชีวิตแบบคนทันสมัย จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจและความทะเยอทะยาน เพราะเกิดมาในยุคที่การแข่งขันสูง แต่ด้วยเอกลักษณ์ที่ว่าคนรุ่นนี้รักอิสระ จึงรู้จักจัดสรรเวลาทำงานและเวลาพักผ่อนให้

3) Generation Y หรือ Y Generation หรือ Gen-Y หรือ Why Generation เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2523 - 2537 (ค.ศ.1980 – 1994) : เป็นกลุ่มคนที่เกิดมาพร้อมกับความสงสัย เป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เกิดมาด้วยความเพียบพร้อม คนกลุ่มนี้มักเปลี่ยนงานบ่อย และมีความมั่นใจในตัวเองสูงมาก พวกเขา มักจะต้องการเงินเดือนสูงๆ และไม่ต้องการไต่เต้าการทำงานจาก "ข้างล่าง" พวกเขาคาดหวังเงินเดือนมากกว่าคนที่มิประสบความสำเร็จการทำงานมาแล้ว 10 ปี หลายๆ คนใน Generation Y มักจะทำงานแบบ Freelance

4) Generation Z หรือ Gen-Z เป็นคนรุ่นที่ถัดมาจาก Gen-Y เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2533 - 2544 (ค.ศ.1990 – 2001) คนในรุ่นนี้จะมีหลายชื่อเรียกเช่น Generation V ที่มาจากการคำว่า virtual หรือ Generation C ที่มาจากการคำว่า community หรือ content หรือ Internet Generation หรือ Google Generation โดยที่คนในรุ่นนี้มีความผูกพันอยู่กับสื่อประเภทต่างๆ คนในรุ่นนี้จะมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า Gen-X และ Gen-Y นอกจากนี้ Gen-Z ยังจัดได้ว่าเป็นผู้บริโภครุ่นแห่งความหวัง (Generation of Hope) ที่ผู้ใหญ่หวังว่าจะมีชีวิตอยู่และแก้ไขความผิดพลาดที่ตนเคยทำในอดีต คนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ ไม่ชอบเป็นลูกจ้าง มีความต้องการเป็นเจ้าของกิจการขนาดเล็ก มีความอิสระในตัวเองค่อนข้างสูง

สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการแบ่งกลุ่มคนในแต่ละรุ่นข้างต้น คือความแตกต่างทางด้านทัศนคติ พฤติกรรม และวิถีการใช้ชีวิต ที่ล้วนส่งผลมาจากการเปลี่ยนผ่านของเวลา และบริบทของสังคมในช่วงนั้นๆ รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาใหม่ในแต่ละยุคสมัย ที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของคนในสังคม เปลี่ยนแปลงการรับรู้ของผู้คนในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งคำว่า การรับรู้ ไม่ได้หมายถึงเรื่องของระบบประสาท แต่คือเรื่องของประสบการณ์ มนุษย์ถูกเชื่อมเข้ากับโลกผ่านการรับรู้ ซึ่งประกอบด้วย การสื่อสารของสื่อ สัมผัสทั้งห้า และกรอบการรับรู้ของคนในแต่ละยุค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การรับรู้จึงเป็นเหมือนสิ่งสำคัญในการเชื่อมโยง คนซึ่งเป็นผู้รับสาร รูปแบบการส่งสาร และเนื้อหาของสารที่จะได้รับ จากนั้นจึงตีความสารที่ได้รับจากกรอบที่ถูกปลูกฝังไว้ในแต่ละยุคสมัย กระบวนการส่งสารทำให้คนอยู่ในฐานะ ผู้รับสาร ซึ่งผลลัพธ์ต่อผู้รับสารจะเกิดกับโลกทั้งโลก การรับรู้จึงเป็นการสะท้อนที่ทุกคนจะได้รับผลนั้น จากผู้รับสาร กระบวนการส่งสาร และเนื้อหาของสาร และเมื่อผู้คนเข้าใจทุกอย่างผ่านการรับรู้เดียวกัน จึงก่อให้เกิดวิถีชีวิตที่คล้ายกัน จนเกิดเป็นภาพรวมของวัฒนธรรมในแต่ละยุคสมัย ซึ่งวัฒนธรรมสามารถที่จะถ่ายทอดได้โดย การพูด เขียน และพิมพ์ หรือ โดยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแต่ละอย่างต่างก็มีความนิยมในแต่ละช่วง เหมือนการที่อันใหม่กว่าก็เข้ามาแทนที่อันเก่า แต่อันเก่าก็ยังคงมีผลต่อสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้น

2.4 อิทธิพลทางความคิดจากศิลปินภาพถ่าย

2.4.1 อิทธิพลจากศิลปิน Nan Goldin ชีวิต และ การทำงาน

แนนซี่ “แนน” โกลด์คิน (เกิด 12 กันยายน 1953, วอชิงตัน ดี.ซี.) ช่างถ่ายภาพชาวอเมริกัน โกลด์คินเกิดที่วอชิงตัน ดี.ซี. และเติบโตที่เมืองบอสตัน แมสซาชูเซต ซานเมืองของเล็กซิงตัน มีพ่อแม่เป็นชาวยิวชนชั้นกลางผู้มีแนวความคิดที่ไม่รุนแรง ใจกว้าง และรักในความเจริญก้าวหน้า ในปี 1968 โกลด์คินได้สมัครเรียนต่อที่ Satya Community School ใน ลินคอล์น ที่ซึ่งอาจารย์คนหนึ่งแนะนำเธอให้รู้จักกล้องถ่ายรูป เมื่อโกลด์คินอายุ 15 ปี เธอได้จัดงานแสดงครั้งแรกที่เมืองบอสตัน ในปี 1973 ภาพถ่ายของเธอเกี่ยวกับเส้นทางระหว่างสังคมในเมืองของเกย์และผู้ที่มีเพศสภาพในทางตรงกันข้าม ซึ่งเธอได้รับการแนะนำจาก David Armstrong โกลด์คินจบการศึกษาจาก School of the Museum of Fine Arts มหาวิทยาลัยบอสตัน

รูปที่ 2.7 Nan Goldin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากจบการศึกษาเบื้องต้น โกลด์คินได้ย้ายไปนิวยอร์กซิตี้ เธอได้เริ่มทำภาพยนตร์บันทึกเกี่ยวกับฉากดนตรีเพลงโพสต์ฟังก์นิวเวฟ พร้อมด้วยควมมีชีวิตชีวาของเมือง การต่อต้านวัฒนธรรมของเกย์ ต่อมาในช่วงปลายปี 1970 และต้นปี 1980 เธอได้เริ่มวาดรูป และได้ใช้ยาเสพติดอย่างหนัก ผลงานที่โดดเด่นของเธอ คือภาพถ่ายที่ได้ถ่ายไว้ที่ถนน Bowery ระหว่างปี 1979 และ 1986 ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดก็คือ The Ballad of Sexual Dependency (บทกวีแห่งความอิสระเสรีทางเพศ) ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากเพลง Bertolt Brecht's Threepenny Opera ภาพถ่ายที่แสดงความงามจากการถ่ายรูปรอย่างรวดเร็วได้แสดงให้เห็นถึงการใช้ยาเสพติด ชีวิตคู่ที่มีความรุนแรง ก้าวร้าว และเกี่ยวกับชีวิตประวัติของเธอเองในขณะนั้น งานของเธอช่วงระหว่างปี 1990 เป็นงานที่เกี่ยวกับการใช้ยาเกินขนาด และโรคเอดส์ โดยใช้ชื่อชุดภาพถ่ายชุดนี้ว่า Greer Lankton and Cookie Mueller ในปี 2003 นิวยอร์กไทม์ส ได้ยอมรับในผลงานของเธอและได้อธิบายว่าโกลด์คินได้เคลื่อนไปข้างหน้าอย่างช้าๆ และได้มีอิทธิพลต่องานในช่วงหลังด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ในด้านบทกวี เธอได้รวบรวมภาพถนน Bowery ในหัวข้อ "I'll Be Your Mirror" (จากเพลง The Velvet Underground's The Velvet Underground & Nico album) และ "All By Myself" ที่เป็นภาพชุดที่โด่งดังไว้ด้วย

งานของ โกลด์คินส่วนมากแล้วจะแสดงในรูปแบบภาพสไลด์ และได้แสดงในงานเทศกาลภาพยนตร์ ผลงานที่มีชื่อเสียงมากที่สุดใช้เวลา 45 นาที ด้วยรูปภาพ 800 ภาพ หัวข้อหลักของรูปภาพของเธอในช่วงแรกๆคือ เกี่ยวกับความรักเพศ ภาวะที่เกี่ยวกับครอบครัว และ ลักษณะทางเพศ ภาพถ่ายแต่ละภาพในม้วนฟิล์มเหล่านี้โดยปกติจะถ่ายด้วยแสงที่มีเท่าที่จะหาได้ งานของเธอมักจะเป็นภาพผู้หญิงที่กำลังมองอยู่ในกระจก เด็กผู้หญิงอยู่ในห้องน้ำหรือบาร์ในห้อง งานเต็มรั กิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และวัฒนธรรมที่มีภาวะถูกครอบงำ และความอิสระเสรี ซึ่งงานภาพถ่ายเหล่านี้จะถูกตีพิมพ์ในวารสารเฉพาะเท่านั้น

งานของโกลด์คินตั้งแต่ปี 1995 ได้รวบรวมเนื้อหาอย่างกว้างๆในโครงการหนังสือที่ร่วมมือกับช่างภาพที่มีชื่อเสียงชาวญี่ปุ่น Nobuyoshi Araki ซึ่งมีผลงานที่เกี่ยวกับโครงร่างของอาคารที่นิวยอร์กซิตี้ที่เอาท้องฟ้าเป็นฉาก เป็นภูมิทัศน์ที่น่าอัศจรรย์ (ภาพของคนที่มีชื่อเสียงในน้ำ) ,คนรักของเธอ Siobhan และเด็กทารก ความเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว

ในปี 2006 การแสดงนิทรรศการของเธอที่ชื่อ Chasing a Ghost ได้เปิดให้ชมในนิวยอร์ก ถือว่าเป็นครั้งแรกที่เธอได้รวมงานภาพถ่ายเคลื่อนไหว และเป็นการนำเสนอวิดีโอ ของ Sisters, Saints และ Sybils ผลงานที่เกี่ยวข้องกับ การฆ่าตัวตายของ บาร์บารา พี่สาวของเธอ และวิธีการต่อสู้ดิ้นรนผ่านการเล่าเรื่องด้วยภาพถ่ายจำนวนมาก ผลงานของเธอได้พัฒนามากขึ้นเรื่อยๆจนมีลักษณะเหมือนภาพยนตร์จริงๆ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่อธิบายถึงแรงดึงดูดระหว่างงานและภาพยนตร์ของเธอเธอได้รับการเสนอชื่อในรางวัล Hasselblad

Award ปี 2007 โดยเธอได้เป็นตัวแทนจากอเมริกาเพียงผู้เดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.8 ชื่อผลงาน “All By Myself” โดยศิลปิน Nan Goldin

รูปที่ 2.9 ชื่อผลงาน “All By Myself” โดยศิลปิน Nan Goldin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.10 ชื่อผลงาน “The Ballad of Sexual Dependency” โดยศิลปิน Nan Goldin

ในที่สุด เธอได้รับรางวัล Hassleblad award 2007 ซึ่งเป็นรางวัลระดับนานาชาติซึ่งมอบให้แก่นักประติมากรรมสาขาการถ่ายภาพของ Hassleblad และเธอก็ได้จัดนิทรรศการเรื่อยมาอย่างกว้างขวางและได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนของ Matthew Marks Gallery , New York อีกด้วย

รูปที่ 2.11 ชื่อผลงาน “The Ballad of Sexual Dependency” โดยศิลปิน Nan Goldin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 อิทธิพลจากศิลปิน Henri Cartier-Bresson

รูปที่ 2.12 Henri Cartier-Bresson

องรี การ์ตีเย-แบรซงเป็นช่างภาพชาวฝรั่งเศสเกิดเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 1908 ในครอบครัวชนชั้นกลาง เขาเกิดมาท่ามกลางงานศิลปะที่พ่อกับลุงของเขาสะสมไว้ เขาได้รับแรงบันดาลใจมาจากช่างภาพฮังการีชื่อ Martin Munkacsy เขาเป็นช่างภาพที่ใช้กล้อง Leica + len 50 mm ซึ่งเขาถือว่าเป็นกล้องที่มีขนาดเล็กและสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ เขาได้ถือคติในการถ่ายว่าเขาจะไม่มี การครอบหรือการปรับแต่งใดๆ เพราะเขาเองเชื่อว่าความสมบูรณ์ของภาพมันเกิดขึ้นตั้งแต่ที่เขาเริ่มกดชัตเตอร์ไปแล้ว เขาเดินทางไปรอบโลกโดยเฉพาะประเทศต่างๆ ในเอเชียนานถึงสามปี ตั้งแต่อินเดีย อินโดนีเซีย และจีน โดยเข้าไปเป็นประจักษ์พยานต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองครั้งประวัติศาสตร์ในภูมิภาคนี้ ในอินเดียเขาเป็นคนสุดท้ายที่ได้อยู่กับมหาตมะคานธีหนึ่งชั่วโมงก่อนถูกลอบสังหาร ในจีนเขาเข้าไปมีส่วนร่วมกับการเปลี่ยนแปลงการปกครองและการกำเนิดขึ้นของสาธารณรัฐประชาชนจีน การทำงานของเขาจะเป็นการทำงานแบบสารคดีที่ภาพสามารถเล่าเรื่องราวได้เกือบทั้งหมดแทนคำบรรยายใดๆ ดังนั้นภาพของเขาจึงสามารถสะท้อนและสื่ออารมณ์ของภาพสู่ผู้ดูได้โดยตรง ซึ่งเขาเป็นคนที่มีความสามารถในการจับจังหวะและอารมณ์ของภาพได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.13 ชื่อผลงาน “ Au Bord de la Merne ” โดยศิลปิน Henri Cartier-Bresson

ปี 1974 เขาได้ร่วมก่อตั้งเอเจนซีช่างภาพกับเพื่อนช่างภาพอีก 3 คน คือ โรเบิร์ต คาปา, เดวิด เซเมอร์, จอร์จ รอคเจอร์ เอเจนซีแห่งนี้มีส่วนปรับเปลี่ยนมาตรฐานใหม่ของการจ้างและลิขสิทธิ์ผลงานของช่างภาพ เป็นช่วงเวลาที่ยังมี การ์ดตีเย-แบรซง รายงานสถานการณ์ต่างๆ ในฐานะช่างภาพอาชีพให้กับนิตยสารราย เดือนหลายฉบับ เช่น Life, Paris Match และ Ce Soir

ปี 1952 หนังสือรวบรวมผลงานภาพชื่อ Image a la Sauvette (Street Photography) ของอ็องรี การ์ดตีเย-แบรซง ได้รับการตีพิมพ์ในบทนำของหนังสือภาพเล่มนี้เขาได้เขียนถึงวิธีการและสิ่งที่ยึดถือในการทำงานเอาไว้อย่างละเอียดจนกล่าวได้ว่ามันเป็นบทเรียนสำคัญที่ถ่ายทอดไว้ให้ช่างภาพรุ่นหลัง

รูปที่ 2.14 ชื่อผลงาน “ Seville ” โดยศิลปิน Henri Cartier-Bresson

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายของ อองรี การ์ตีเย-แบรซง เป็นการทำงานที่ต้องอาศัยการทำงานที่ประสานสอดคล้องกันของจิตใจ สายตาทักษะความชำนาญ การตอบสนองของสมองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น สัญชาตญาณ สุนทรียศาสตร์ความรู้เรื่องบริบทของสังคมการเมือง โชค ความบังเอิญ การรอคอย และเลือกที่จะบันทึกมุมมองหนึ่งๆของคนโดยการตัดสินใจในเศษเสี้ยวของ ในช่วงชีวิตของการสร้างสรรค์ผลงานของเขานั้น เขาได้สร้างผลงานที่มีความงามอย่างเป็นเลิศ และมีความชัดเจนในเอกลักษณ์ของตนเอง โดยภาพถ่ายของเขานั้นเป็นภาพถ่ายที่มีความน่าสนใจจากการจับจังหวะการเคลื่อนไหวของตัวแบบ เพื่อส่งเสริมให้ตัวแบบนั้นมีความโดดเด่น อีกทั้งยังมีการเลือกที่จะใช้ประโยชน์จากองค์ประกอบภาพ เพื่อส่งเสริมให้ตัวแบบนั้นมีความโดดเด่นได้เป็นอย่างดี ภายในภาพถ่ายของเขานั้นสามารถถ่ายทอดความงามในกลิ่นอายของยุคสมัยได้อย่างดีเยี่ยม โดยที่กล่าวไปในข้างต้นนั้นสามารถพบเห็นได้จากผลงานภาพถ่ายของเขาดังต่อไปนี้

รูปที่ 2.15 ชื่อผลงาน “ Three boys at Lake Tanganyika ” โดยศิลปิน Henri Cartier-Bresson

รูปที่ 2.16 ชื่อผลงาน “Derriere la Gare Saint-Lazare ” โดยศิลปิน Henri Cartier-Bresson

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 อิทธิพลจากศิลปิน Martin Parr

รูปที่ 2.17 Martin Parr

Martin Parr เกิดที่เมือง Epsom, Surrey ประเทศอังกฤษ ในปีค.ศ.1952 เขาเริ่มสนใจถ่ายภาพตั้งแต่อายุ 14 ปี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากปู่ของเขาเองซึ่งเป็นช่างภาพมือสมัครเล่น โดยในตอนแรกนั้น Martin Parr มีความต้องการที่จะเป็นช่างภาพสารคดี โดยเขาได้เริ่มเข้าศึกษาต่อทางด้านการศึกษาที่มหาวิทยาลัยในเมือง Manchester ในปีค.ศ. 1970 โดยช่วงระหว่างที่ศึกษาเรื่องการถ่ายภาพนั้น เขาได้เรียนรู้และได้จัดงานแสดงระหว่างเรียนมากมาย หลังจากนั้นในปี 1980 เขาได้แต่งงานกับ Susan Mitchell

ในช่วงแรกที่เขาเริ่มทำงานด้านภาพถ่ายนั้น เขาได้เน้นการถ่ายภาพข่าวและถือว่าเป็นที่ยอมรับของความสำเร็จจากการถ่ายภาพในลักษณะนี้ในระดับหนึ่ง เขาได้จัดแสดงผลงานและถือว่าเป็นที่ยอมรับของช่างภาพและบุคคลทั่วไป ต่อมาในปีค.ศ.1984 Martin Parr ได้เริ่มถ่ายภาพสีและถือว่าเป็นที่รับการตอบรับอย่างดีมาก โดยภาพถ่ายของ Martin Parr จะเน้นการถ่ายภาพสีสันตฤกษ์ภาพมีความอึดตัวของสีมาก ร่วมกับการใช้แฟลชวงแหวน และมักจะถ่ายในบริเวณที่มีผู้คนพลุกพล่าน รวมถึงการถ่ายภาพนักท่องเที่ยวบนชายหาด หรือผลงานที่มีชื่อว่า Weymouth ซึ่งเป็นภาพที่คนส่วนใหญ่รู้จักเป็นอย่างดี โดยผลงานส่วนใหญ่ของ Martin Parr จะเป็นภาพลักษณะตลกขบขัน และเสียดสีสังคมบ้างในบางครั้ง

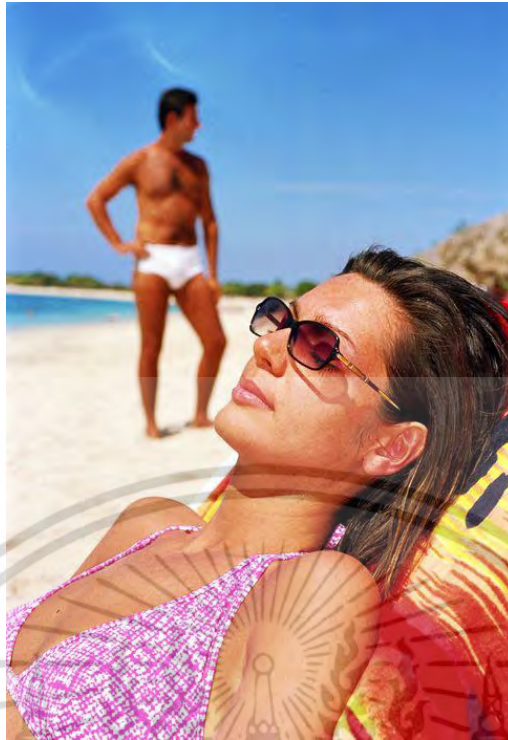
รูปที่ 2.18 ชื่อผลงาน “Weymouth” โดยศิลปิน Martin Parr

รูปที่ 2.19 ชื่อผลงาน “Swimming in the Seven Estuary” โดยศิลปิน Martin Parr

ในปี 1994 Martin Parr ได้รับเลือกให้เข้าร่วมกับสมาคมภาพถ่าย Magnum ซึ่งถือว่าเป็นสมาคมภาพถ่ายที่มีอิทธิพลต่อวงการช่างภาพของโลกเป็นอย่างมาก และระหว่างนี้เองที่เขาเริ่มใช้ภาพถ่ายของเขาในการทำงานเกี่ยวกับโฆษณา หรือแม้กระทั่งการถ่ายภาพแฟชั่นก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.20 ชื่อผลงาน “Fashion shot in CUBA” โดยศิลปิน Martin Parr

ปัจจุบัน Martin Parr นอกจากการเป็นช่างภาพมืออาชีพแล้ว เขายังได้รับบทบาทเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยโดยสอนทางด้านการถ่ายภาพที่ The University of Wales Newport Campus อีกด้วย โดยผลงานทั้งหมดของ Martin Parr จะถูกรวบรวมไว้มากมาย เช่น Bad Weather. London: Zwemmer, 1982 , Boring Postcards. London: Phaidon, 1999. Hardback Paperback เป็นต้น โดยปัจจุบัน Martin Parr ได้เดินทางไปทั่วต่าง ๆ ทั่วโลกเพื่อบันทึกภาพ เช่น ประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีน ประเทศเวียดนาม ยุโรป และอเมริกาใต้ เป็นต้น

รูปที่ 2.21 ชื่อผลงาน “Glenbeigh race” โดยศิลปิน Martin Parr

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.22 ชื่อผลงาน “Beach chair NO.1 and NO.2” โดยศิลปิน Martin Parr

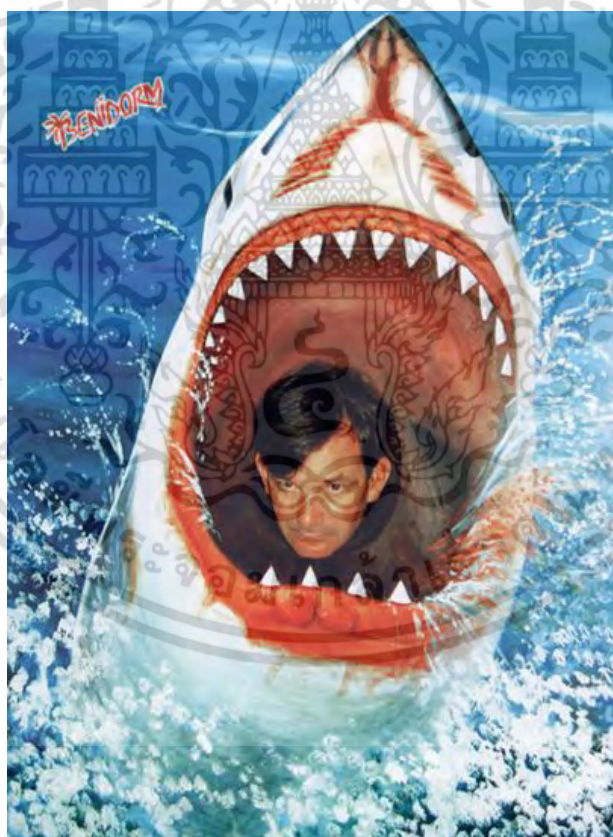

รูปที่ 2.23 ชื่อผลงาน “Acropolis” โดยศิลปิน Martin Parr

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.24 ชื่อผลงาน “Pisa” โดยศิลปิน Martin Parr

รูปที่ 2.25 ชื่อผลงาน “Auto self-portrait” โดยศิลปิน Martin Parr

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 สรุปอิทธิพลที่ได้รับ

จากวรรณกรรมนักวิพากษ์สังคม ได้กล่าวโดยสรุปย่อคือ การเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยและกาลเวลา ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสารและการคมนาคมภายใต้ระบบทุนนิยมนั้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม และระบบคุณค่าต่างๆในสังคมไทย อีกทั้งยังทำให้บางสิ่งบางอย่างเลือนหายไปจากจิตสำนึกของบุคคล รวมถึงความผูกพันกับเวลาและสถานที่ และผลของมันคือ การเปลี่ยนแปลงของชีวิต เปลี่ยนวิธีการมองความจริง เปลี่ยนแบบแผนในการใช้ชีวิตประจำวันของปัจเจกบุคคล และเปลี่ยนแบบแผนประเพณีต่างๆที่เคยปฏิบัติสืบต่อกันมา

อิทธิพลจากศิลปิน Nan Goldin งานของ Nan Goldin มีความเป็น snapshot ที่ดูดิบและเป็นธรรมชาติ มีคาแรคเตอร์ไม่เหมือนใคร เน้นถึงเรื่องชีวิตส่วนตัว ซึ่งโดยส่วนใหญ่เธอถ่ายภาพครอบครัว, เพื่อน และคู่รัก โดยมีการดึง บุคลิกของตัวเองแบบออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน ใช้ความตรงไปตรงมาในการสื่อสารกับผู้ชมภาพ และถ่ายทอดความต้องการของช่างภาพและตัวแบบ โดยถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกออกมาให้ผู้ชมได้ร่วมรู้สึกไปด้วย

อิทธิพลจากศิลปิน Henri Cartier-Bresson ภาพถ่ายของเขามักเป็นภาพถ่ายที่แตกต่างและโดดเด่นจากช่างภาพในยุคเดียวกัน ด้วยการนำเอาองค์ประกอบของรูปทรงต่างๆ ตั้งแต่ เส้น เส้นแนวตั้งแนวนอน เส้นทแยงมุม เส้นโค้ง เส้น สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม และกรอบภาพเข้ามาใช้ในภาพถ่ายของเขาเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของศิลปะ และความอดทนในการรอ “Decisive Moment” หรือ ช่วงเวลาที่ลงตัว ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายภาพในจังหวะต่างๆ ทำให้ภาพของเขาเป็นภาพที่โดดเด่นและมีความหมายในตัวของมันเอง

อิทธิพลจากศิลปิน Martin Parr คือการเลือกใช้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมรอบตัวในการช่วยทำให้ภาพมีชีวิตชีวามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเลือก Background ที่มีผู้คนมากมาย การเลือกสถานที่ที่เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวหรือบรรยากาศที่แตกต่างจากศิลปินคนอื่น ทำให้งานของเขามีความน่าสนใจมากขึ้น

2.6 แนวความคิดสร้างสรรค์

เวลาเปลี่ยนผ่านยุคสมัยเหมือนสายสีเอ็นเอที่ทอดยาว ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากการเปลี่ยนผ่านจากคนรุ่นหนึ่งซึ่งมีสถานะเป็นปู่ หรืออาของข้าพเจ้าเอง ถือเป็นคนรุ่นก่อนหน้า ความสัมพันธ์ใกล้ชิดจากการอยู่ในครอบครัวเดียวกันทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างกันอย่างสุดขั้วในการใช้ชีวิต ทักษะคิดและพฤติกรรมที่แสดงออก อาจเป็นตัวแทนของคนรุ่นเก่า ข้าพเจ้าเป็นคนในยุค Cyberspace ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันและเวลาเดียวกัน ทำให้เห็นร่องรอยประวัติศาสตร์ที่ยังคงมีชีวิต ผูกพัน และเป็นแรงผลักดันให้สายสีเอ็นเอของเผ่าพันธุ์ดำเนินต่อไปไม่สิ้นสุดผ่านการบันทึกไว้เป็นภาพถ่าย โดยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้องค์ประกอบที่เป็นสิ่งของเก่า บรรยายภาพเก่าๆเหมือนที่อาจเคยใช้ชีวิตมาก่อนหน้า แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปคือวันเวลา และยุคสมัยที่ค่อยๆก็บดกลืนและกลืนกินบางสิ่งบางอย่างไป แต่ในขณะที่เดียวกัน บางสิ่งบางอย่างก็ยังคงดำรงอยู่เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามาวิเคราะห์เพื่อสร้างทิศทางในการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายผ่านมุมมองของข้าพเจ้า เพื่อเกิดเป็นภาพถ่ายที่สามารถถ่ายทอดวิถีชีวิตการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยและกาลเวลาผ่านอากงของข้าพเจ้าและคนในครอบครัวที่ต้องใช้ชีวิตตามสภาพแวดล้อมนั้นได้ เปลี่ยนไปตามกาลเวลาและวัฏจักร ข้าพเจ้าได้เฝ้าสังเกตพฤติกรรมของคนในครอบครัวของข้าพเจ้าเอง จนข้าพเจ้าก็ได้พบความแตกต่างของวิถีชีวิตของคนในครอบครัวซึ่งแต่ละคนที่มีอายุแตกต่างกัน ความขัดแย้งระหว่างคนสูงอายุที่ถูกบังคับก็มีความขัดแย้งต่อสภาพแวดล้อม และเยาวชนยุคใหม่ซึ่งมีความกลมกลืนและใช้ชีวิตตามยุคสมัยโดยที่ไม่มีความขัดแย้ง หรือคนรุ่นเก่าที่เริ่มเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ๆ เช่น สื่อ คอมพิวเตอร์ หรือ ไอแพด ในการใช้ชีวิตที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของกาลเวลาอย่างที่ไม่ปฏิเสธไม่ได้

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเหล่านี้ได้สั่งสมเป็นแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้ข้าพเจ้าได้นำความรู้สึกที่มีต่อแรงปรารถนาในการบันทึกเป็นภาพถ่ายและวิดีโอ เกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยและกาลเวลา มาวิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงานเพื่อสร้างรูปแบบของการแสดงออกที่มีลักษณะเฉพาะ อันจะทำให้ผู้ชมนั้นสามารถได้รับรู้ถึงความรู้สึกเข้าไปภายในชิ้นงานได้อย่างเต็มที่ การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทางด้านเนื้อหา ทักษะในการสร้างสรรค์ รวมไปถึงตัวผลงานศิลปะ เพื่อถ่ายทอด เนื้อหาของอากงข้าพเจ้าและคนในครอบครัว ผ่านมุมมอง และกระบวนการในการสร้างสรรค์ อีกทั้งยังวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และแก้ไขปัญหาต่างๆผ่านการค้นคว้าทดลอง เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3.1 ขั้นตอนการประมวลความคิดและการสร้างสรรค์

3.1.1 การลงพื้นที่จริงเพื่อทำการสำรวจและกำหนดแผนในการทำงาน

ในขั้นตอนการประมวลแนวความคิดและการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่ค้นคว้ามา ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ ภาพยนตร์ คนตรี หรือบทความในอินเทอร์เน็ต และการลงพื้นที่บันทึกเป็นภาพเคลื่อนไหวเพื่อการสัมภาษณ์คนในครอบครัว โดยแหล่งข้อมูลที่ข้าพเจ้าศึกษานั้นประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นทั้งส่วนนามธรรมและรูปธรรม

ข้อมูลส่วนนามธรรม ได้แก่ ข้อมูลที่ศึกษาวิถีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของคนในครอบครัว

ข้าพเจ้า เกี่ยวกับความต่างของพฤติกรรมการใช้ชีวิตในแต่ละช่วงอายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนรูปธรรม เป็นข้อมูลที่ได้จากวัตถุที่มีความสัมพันธ์ต่อกันในครอบครัวในแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นข้าวของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้าน เป็นต้น

ส่วนเรื่องราวในศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ก็คืออารมณ์ที่ถูกแสดงออกเกี่ยวกับความขัดแย้งหรือกลมกลืนในการใช้ชีวิตของคนในครอบครัวข้าพเจ้า ตามอายุและวุฒิภาวะที่แสดงออกมาแตกต่างกัน ภายในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

รูปที่ 3.1 Wind Time Life Generation

3.1.2 ขั้นตอนการแสดงออกทางรูปธรรม

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากส่วนต่างๆครบถ้วนแล้ว จึงทำการแยกแยะลำดับความสำคัญของข้อมูลและภาพที่ได้เหล่านั้น และพิจารณา วิเคราะห์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของตัวเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกรวมถึงความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก ว่าตรงกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอหรือไม่ ในการถ่ายทำผลงานนั้นจะไม่มีกรปรุแต่งใดๆทั้งสิ้น เพื่อให้ภาพมีความเป็นธรรมชาติที่ไม่มีการบิดเบือนความจริงที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ภาพที่ถูกถ่ายทอดออกมาข้างต้นจะถูกรวบรวมและคัดเลือก ส่วนที่เป็นวิถีชีวิตก็จะถูกตัดต่อและนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษา ได้วิเคราะห์ ตรวจสอบเพื่อแก้ไขและนำมาเป็นข้อมูลในการทำงานต่อไป

การใช้เทคนิคและวิธีการ

ในงานของข้าพเจ้านั้นมีเทคนิคในการบอกเล่าเรื่องราวที่ต้องการความเป็นธรรมชาติของแบบ โดยที่ไม่มีการกำหนดคำพูดและคำบอกเล่าเรื่องราวในยุคสมัยเก่า โดยข้าพเจ้าใช้การตั้งกล้องทิ้งไว้ในพื้นที่ๆข้าพเจ้าเองและคนในครอบครัวข้าพเจ้ามีการใช้ชีวิตและทำกิจกรรมบ่อยที่สุดคือภายในบริเวณ โต๊ะกินข้าวภายในบ้านนั่นเอง ซึ่งการพูดคุยและการใช้ชีวิตภายในโต๊ะกินข้าวได้ถูกบันทึกไว้โดยกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นใบนี้ไปประยงค์ให้คืนมาให้ข้าพเจ้า ไม่ว่ารณใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิดีโออยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยที่ไม่มีการปรุงแต่งและบิดเบือนความเป็นจริงที่เกิดขึ้นระหว่างทำการบันทึกภาพ

รูปที่ 3.2 Wind Time Life Generation

3.1.3 การถ่ายภาพเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน

เนื่องจากการทำงานถ่ายภูมุนั้น เป็นการทำงานที่ต้องใช้กล้องถ่ายภาพในการสร้างสรรค์การกำหนดและวางแผนอุปกรณ์เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานจึงมีความสำคัญ และเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่าย โดยในรูปแบบของการสร้างสรรค์ศิลปะภาพถ่ายของข้าพเจ้านั้น จัดอยู่ในประเภท สารคดีและวิถีชีวิตในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้นมุ่งเน้นในเรื่องของการสื่อสารผ่านท่วงท่าที่เป็นธรรมชาติและมีอารมณ์เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ที่สุด ได้แก่การเฝ้าสังเกตและบันทึกภาพโดยวิธีการแอบถ่าย(Candid) และสัมภาษณ์เป็นวิดีโอเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนในครอบครัว ข้าพเจ้าและสภาพแสงและสภาพแวดล้อมรอบตัวพวกเขา โดยให้เกิดความเป็นธรรมชาติและไม่มี การเสแสร้งใดๆทั้งสิ้น และจะบันทึกสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจต่อช่วงเวลานั้นๆที่มีความพิเศษและมีเสน่ห์ดึงดูดให้ข้าพเจ้าต้องทำการบันทึก

จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์และสร้างสรรค์ และคัดเลือกภาพและบทสัมภาษณ์ เพื่อที่จะเป็นต้นแบบและเพื่อการแก้ไขให้ได้ตรงตามจินตนาการ การแสดงออกทางความรู้สึกให้มากที่สุด ก่อนจะนำไปขยายเป็นงานจริง จากนั้นจึงนำแบบร่างที่ได้ผ่านการตรวจสอบและวิเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษานั้นมาพัฒนาเป็นงานจริง

หลังจากชิ้นงานได้ถูกสร้างขึ้นเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อประเมินผลการทำงานอีกครั้ง เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผลงานต่อไปจากที่ได้กล่าวไปนั้น เป็นเงื่อนไขของการถ่ายภาพที่ได้กล่าวไปนั้น เป็นเงื่อนไขของการถ่ายภาพที่นำข้าพเจ้าไปสู่การเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมต่อการใช้งานดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ก.) กล้อง Horizon เป็นกล้องที่ต้องใช้ฟิล์มขนาด 135mm ถ่ายได้ครั้งละ 22 ภาพต่อฟิล์ม 1 ม้วน มีความสามารถถ่ายภาพ พาโนรามาหรือ180องศา จะทำให้เห็นภาพโดยกว้างมากส่วนใหญ่นิยมนำไปใช้ถ่ายภาพวิวทิวทัศน์ แต่ที่ข้าพเจ้าเลือกมาใช้ในงานนี้ก็เพราะอยากให้เห็นสภาพแวดล้อมรายละเอียดสิ่งของต่างๆภายในบ้านรวมทั้งตัวคนที่อยู่ในภาพ

ข.) กล้อง Nikon Fm 2 เป็นกล้องที่ต้องใช้ฟิล์มขนาด 135mm ถ่ายได้ครั้งละ 36 ภาพต่อฟิล์ม 1 ม้วน ภาพออกมาเป็นลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้า 6x4

ค.) กล้อง Canon 650D เป็นกล้อง DSLR ที่มีเซนเซอร์ขนาด 35 มม เป็นกล้องที่มีความละเอียดของภาพ 36.3 ล้านพิกเซล ใช้ในการบันทึกเป็นภาพเคลื่อนไหว สามารถถ่ายได้ในทุกสภาพแสง จึงค่อนข้างจะตอบโจทย์การใช้ทั่วไปในหลายสถานการณ์

ง.) เลนส์ Nikon 50 mm MF F1.4-F22 เป็นเลนส์เดี่ยวในช่วงระยะ 50mm มีรูรับแสงค่อนข้างกว้างเนื่องจากเป็นเลนส์ที่ใช้งานในระยะค่อนข้างใกล้ ทำให้ระยะที่ห่างกับตัวแบบนั้นค่อนข้างใกล้จึงทำให้ได้ภาพที่มีความใกล้ชิดและเป็นจริงมาก ข้อดีของเลนส์ตัวนี้คือ การทำงานในสภาวะแสงน้อยได้ค่อนข้างดี

หลังจากได้ทำการวางแผนในเรื่องของอุปกรณ์ไปแล้วในข้างต้น จึงได้ทำการถ่ายภาพในพื้นที่ทำงานจริง จากที่มีการวางแผนในเรื่องช่วงเวลาไว้แล้ว ข้าพเจ้าจึงเริ่มทำงานโดยการสังเกตพฤติกรรมและสถานที่ภายในบ้านและนอกบ้าน โดยเลือกมุมที่มีพฤติกรรมหรือการเคลื่อนไหวบางอย่างที่ข้าพเจ้ารู้สึกมีความดึงดูดทำให้ข้าพเจ้าต้องบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า โดยมีบริบทของกิจกรรมที่เกิดขึ้นของตัวแบบนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์ต่อสถานที่ที่เลือก เพื่อจะทำให้ภาพนั้นสื่อสารออกไปอย่างเต็มประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งในขณะนั้นสิ่งที่มีอยู่คือฉากหลังที่มีความสมบูรณ์ในการสื่อสารและแสดงองค์ประกอบที่ดี หลังจากนั้นข้าพเจ้าจะใช้ช่วงเวลาขณะนั้นเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบเพื่อรอให้เกิดความดึงดูดที่ข้าพเจ้าจะทำการบันทึกเหตุการณ์ โดยอาศัยจังหวะที่ดีที่สุดในการถ่ายทอดกิจกรรมที่อยู่เบื้องหน้า เพื่อสร้างผลงานที่สมบูรณ์ที่สุด อย่างเช่นตัวอย่างภาพต่อไปนี้

รูปที่ 3.3 Wind Time Life Generation

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ "สายลม กาลเวลา ชีวิตยุคสมัย" เป็นการถ่ายทอดเรื่องราว วิถีชีวิตความเป็นอยู่การใช้ชีวิตของอากาศของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งเป็นเสมือนศูนย์กลางของครอบครัวและคนในบ้าน ร่วมกับภาพของคนในแต่ละช่วงอายุ กิจกรรมและความแตกต่างในการใช้ชีวิตที่ต่างกันไปออกไปตามอายุ อัตลักษณ์และสิ่งของเครื่องใช้ของคนรุ่นเก่าที่มีชีวิตอยู่และสิ้นใจไปแล้วถูกปะปนและกลมกลืนไปตามสภาพแวดล้อมของยุคสมัยใหม่ ผ่านคนในครอบครัวและคนใกล้ชิดของข้าพเจ้า โดยมีอากาศทำหน้าที่เป็นตัวละครหลักของการถ่ายภาพในชุดนี้

4.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์โดยรวม

4.1.1 เนื้อหา (Content)

ข้าพเจ้าเลือกนำบรรยากาศสถานที่ที่มีความทรงจำนั่นก็คือ บ้านและคนในครอบครัวของข้าพเจ้าเองที่เสมือนช่วงเวลาที่มีความรู้สึกตกค้างอยู่ นำมาถ่ายทอดความรู้สึกความทรงจำ ช่วงเวลาขณะนั้น ที่เป็นช่วงเวลาประทับใจ โดยในภาพเป็นภาพคนในครอบครัวของข้าพเจ้า ที่กำลังใช้ชีวิตภายในบ้านและนอกบ้านรวมถึงกิจกรรมที่คนในบ้านมีส่วนร่วมกันเช่น งานวันเกิดหรืองานศพ ซึ่งภาพชุดนี้เกิดแรงบันดาลใจจาก เมื่อได้กลับไปยังสถานที่ที่คุ้นเคยอีกครั้ง ทำให้ หวนนึกถึง บรรยากาศเก่าๆ ช่วงเวลาที่มีรอยยิ้มและความโศกเศร้าทำให้หวนและระลึกถึงนึกถึงและรู้สึกอีกครั้ง โดยข้าพเจ้าเลือกกำหนดมุมมองของภาพให้มีลักษณะธรรมชาติและเล่นกับแสงธรรมชาติที่อยู่ใกล้ตัวของ Subject ถึงการผ่านช่วงเวลาของชีวิตของการใช้แสงในการไล่นำหนักของภาพ ไปที่กลางมุมมองภาพ สื่อแสดงออกถึงภาพความทรงจำ ภาพความรู้สึกที่เด่นชัด

4.1.2 การแสดงออก (Expression)

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มีการแสดงออกอย่างชัดเจน ทั้งสีหน้าและสภาพแวดล้อมรอบตัวของคนภายในบ้านและนอกบ้านพบความแตกต่างของวิถีชีวิตของคนในครอบครัวซึ่งแต่ละคนที่มีอายุแตกต่างกัน ความขัดแย้งระหว่างคนสูงอายุที่ถูกบันทึกก็มีความขัดแย้งต่อสภาพแวดล้อม และเยาวชนยุคใหม่ซึ่งมีความกลมกลืนและใช้ชีวิตตามยุคสมัยโดยที่ไม่มีความขัดแย้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

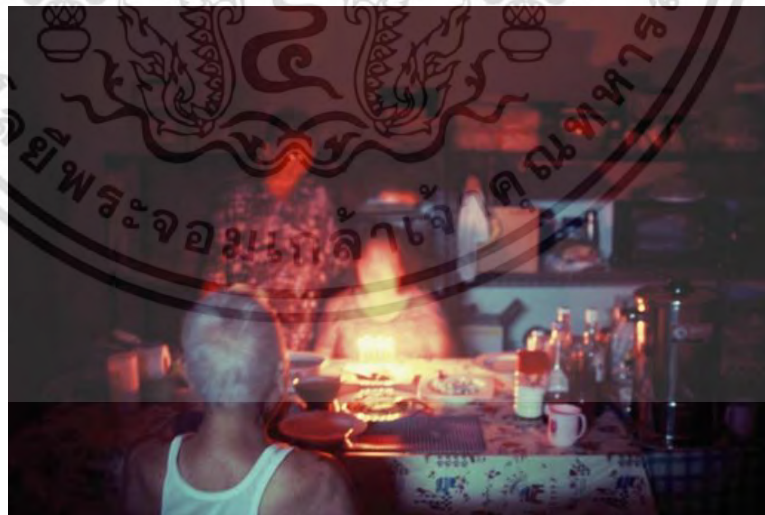
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Element)

สามารถวิเคราะห์ทัศนธาตุหลักๆ ในผลงาน ดังต่อไปนี้

4.2.1 สี (Color) สีส่วนใหญ่ในชิ้นงานของข้าพเจ้า เลือกใช้สีโดยรวมในน้ำหนักโทนเย็นเพื่อให้เกิด ความเป็นเอกภาพในงานและความรู้สึกสงบนิ่ง และเลือกใช้สีโทนร้อนในบางจุดและบางระยะ มีการไล่น้ำหนักสีในภาพจากสีสว่างของจุดเด่นกระจายออกไปสู่พื้นที่โดยรวม

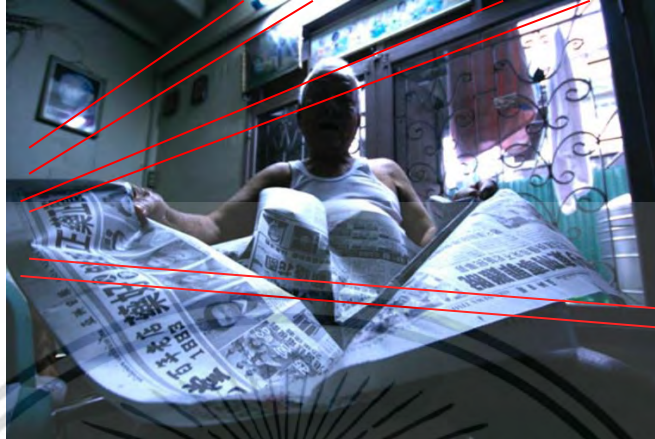
รูปที่ 4.1 Wind Time Life Generation 15

รูปที่ 4.2 Wind Time Life Generation 8

4.2.2 เส้น (Line) เส้นในงานโดยรวมเกิดจากเส้นทัศนียภาพ (Perspective) ของห้องที่นำสายตา เอกสารให้คนดูมองไปยังรูปทรงของคน (อังก) ที่กำหนดให้เป็นจุดเด่นของภาพ เส้นส่วนใหญ่เป็นเส้นตั้งและไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นนอน ซึ่งเป็นเส้น โครงสร้างหลักของสถาปัตยกรรมและเฟอร์นิเจอร์ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคงและ ทำให้องค์ประกอบของภาพสมบูรณ์มากขึ้น

รูปที่ 4.3 ภาพแสดงแนวเส้นทัศนียภาพ (Perspective)

4.2.3 รูปทรง (Form) รูปทรงภายในผลงานของข้าพเจ้า เน้นรูปทรงของแบบ (คน) เป็นหลักในการถ่ายภาพ รวมทั้ง โครงสร้างของห้องและสภาพแวดล้อม ทั้งยังสัมพันธ์กับ โครงสร้างของแบบที่นำมาใช้ในการจัดวาง

รูปที่ 4.4 ภาพแสดงการใช้รูปทรงของแบบในผลงาน

4.2.4 น้ำหนัก (Value) ข้าพเจ้าเลือกใช้แสงให้มีการไล่น้ำหนักจากที่มีดไปสว่าง โดยคัดจุดเด่น ให้มีความสว่าง ซึ่งโดยงานส่วนใหญ่ของข้าพเจ้า วัตถุประสงค์หน้าจะเป็นสีในน้ำหนักมืดเพื่อให้งานดู เอกสารเบ่งชัด รวมไปถึงมีการกระจายแสงในบางจุด เพื่อวัตถุประสงค์ให้มีมิติของภาพไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 ภาพแสดงการจัดน้ำหนักรูปภาพ โดยวงกลมสีเหลืองคือจุดเด่นที่สว่างที่สุด และวงกลมสีขาวคือจุดที่มีมิติที่สุด เป็นการไล่มิติภายในภาพ

รูปที่ 4.6 ภาพแสดงการจัดน้ำหนักรูปภาพ โดยวงกลมสีเหลืองคือจุดเด่นที่สว่างที่สุด และวงกลมสีขาวคือจุดที่มีมิติที่สุด เป็นการไล่มิติภายในภาพ

4.2.5 ที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างเกิดจากพื้นที่ว่างภายใน มีการใช้เทคนิคพร้อมมุมมองให้เกิดความรู้สึกต่อพื้นที่ว่างขยายออก เพื่อแสดงพื้นที่ เวลา และบรรยากาศที่ครอบคลุมอยู่โดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.7 Wind Time Life Generation 8

รูปที่ 4.8 Wind Time Life Generation 5

4.3 การวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์

ข้าพเจ้านำผลงานชิ้นที่ 1 มาวิเคราะห์ตามหลัก 7 ประการของการจัดวางองค์ประกอบของภาพ (The Seven Principles of Organization) ซึ่งประกอบด้วย ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุล (Balance) สัดส่วน (Proportion) การเน้น (Dominance) ความเคลื่อนไหว (Movement) และการกำจัด (Economy) ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.9 ภาพการวิเคราะห์ภายในผลงานชุดที่ 1

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนเกิดจากเส้นที่นำสายตาจากรูปทรงหนึ่งไปยังรูปทรงหนึ่ง (ภาพ 4.11) และเส้น โครงสร้างสถาปัตยกรรมภายในที่ปรากฏในภาพทั้งเส้นตั้งและเส้นนอน

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายทั้ง 3 ภาพเกิดจากความแตกต่างของรูปทรงของวัตถุเช่นเก้าอี้ขนาดต่างๆ วอร์คเกอร์และรูปfigurativeของภาพนอกจากนี้ยังใช้โทนสีที่ขัดแย้งกันระหว่างมืดและสว่าง โดยมีแสง(high light)ที่ปรากฏบนผิวรูปทรงด้านซ้ายเป็นตัวเชื่อมโยง (รูป4.9)

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของภาพนี้เป็นดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical Balance) เช่น ภาพ 4.1 ด้านซ้ายมือใช้ขนาดของเก้าอี้และแสงสว่างที่กระจายไปทั่วห้อง ส่วนด้านขวามือใช้รูปทรง figurative ขนาดใหญ่กับเก้าอี้ในระยะหลังในส่วนน้ำหนักรวมที่มืดแต่ใช้แสงบนเก้าอี้และช่องหน้าต่างเป็นตัวสร้างสมดุลระหว่างด้านซ้ายและด้านขวาให้เกิดความรู้สึกเท่าๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนเกิดจากขนาดรูปทรงที่มีการเน้นใหญ่ เล็ก เพื่อสร้างสรรค์ให้ภาพเกิดมิติ เช่น ภาพ 4.9 รูปทรงคนแม่จะค่อนข้างยาวแต่ก็ขยายให้ขนาดใหญ่ ส่วนด้านซ้ายมือวัตถุต่างๆมีขนาดเล็ก แต่เน้นแสงให้สว่างเพื่อนำสายตาจากรูปทรงคนกระจายไปยังพื้นที่อื่นรอบๆ

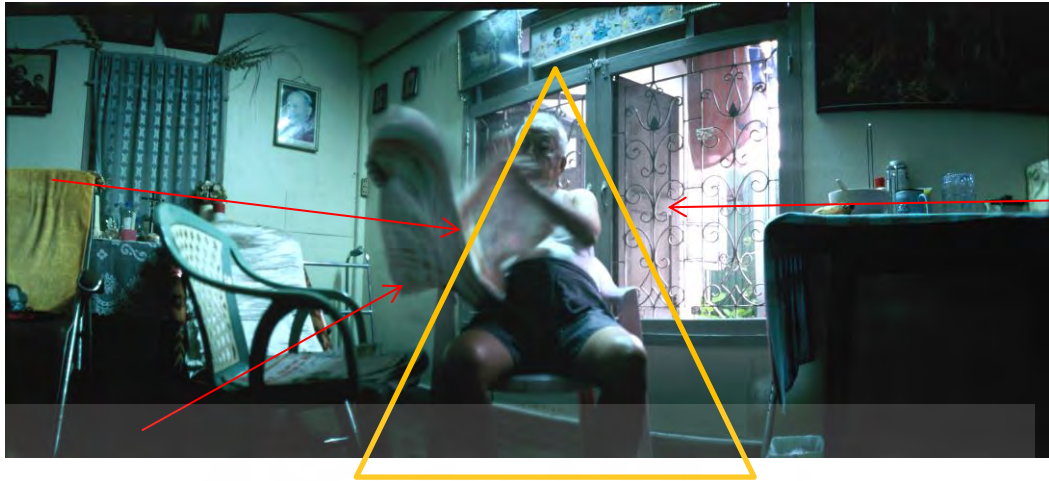
วัตถุต่างๆมีขนาดแตกต่างกันแม้จะมีวัตถุมากมายในภาพ เช่น ภาพ 4.11 แต่ด้วยขนาด ความโปร่งและความทึบเช่นตู้ทึบ รูปทรงของวอร์คเกอร์ นาฬิกา หรือกองสิ่งของด้านหลังล้วนแต่สร้างให้ภาพดูมีชีวิต ส่วนกรอบภาพเล็กน้อยด้านหลังแม้จะมีจำนวนมากแต่ก็สร้างให้น้ำหนักเบาลงจึงไม่รบกวนรูปทรงด้านหน้า

4.3.5 การเน้น (Dominance)

ผลงานชิ้นนี้มีจุดรวมสายตา (Focal point) คือบุคคลที่อยู่กลางภาพ โดยการนำสายตาจากเส้น โครงสร้าง สิ่งของภายในห้อง และลักษณะท่าทางของบุคคล สายตาทิศทางของเส้นนำสายตาในรูปแบบ 1 Point perspective เพื่อนำสายตาไปยังจุดศูนย์กลางของภาพ เพื่อมุ่งเน้นไปยังจุดศูนย์กลางของภาพ

4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากหลายส่วนประกอบกัน ได้แก่ ความเคลื่อนไหวที่เกิดจากจังหวะที่เป็นธรรมชาติเส้นนำสายตาที่มีลักษณะพุ่งตรงไปยังจุดกึ่งกลางของภาพ และทิศทางของรูปทรงบุคคล ที่มีลักษณะชี้หน้าสายตาไปสู่จุดกลาง รวมถึงเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านที่อยู่นิ่งชดกับตัวแบบซึ่งเกิดการเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากการจัดองค์ประกอบ โดยวางแบบไว้ที่จุดกึ่งกลางของภาพและรอจังหวะที่เปิดหนังสือพิมพ์ออกมา เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวที่มีลักษณะพุ่งและเร็ว และการใช้รูปทรงของบุคคลในลักษณะท่าทางต่างๆ ซึ่งทำให้ผลงานมีลักษณะเคลื่อนไหว

รูปที่ 4.10 ภาพผลงานการวิเคราะห์ภายในผลงานชุดที่ 1

4.3.7 ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานนี้มีความกลมกลืนกันจากการแบ่งองค์ประกอบของขนาดรูปทรงเลขาคณิตที่เกิดขึ้นภายในภาพ และทิศทางของรูปทรงและเส้น ที่เกิดจากลักษณะท่าทางของบุคคลภายในภาพ และการใช้การจัดแสงที่กำหนดทิศทางไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งทำให้ภาพรวมทั้งหมดในงานให้เกิดความกลมกลืน

4.4 สรุปผลการวิเคราะห์

ในการถ่ายภาพเพราะมันให้อารมณ์ที่จริง สัมผัสได้ถึงความจริงบางอย่าง รู้สึกได้ถึงกลิ่น เสียง สัมผัสในขณะที่ถ่ายรูป ผมไม่ได้ต่อต้านดิจิทัล แต่ก็ไม่ใช่ฟิล์ม เพราะผมว่าทั้งสองตอบโจทย์ที่ต่างกันไป กล้องฟิล์มมีไว้สร้างความสุนทรีย์ มันอ่อนไหว ไม่ตายเป็นสื่อในการแสดงออก ต่อเรื่องราวของความสัมพันธ์ ระหว่าง เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ของช่วงเวลาความสุขผ่านกาลเวลาและยุคสมัยในอดีตผ่านการย้อนเวลาจากความรู้สึกในปัจจุบัน

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด“กาลเวลาชีวิตยุคสมัย”ได้มีการจับเน้นการแสดงออกอย่างชัดเจน ทั้งจากสีน้ำรวมถึงสภาพแวดล้อมและท่าทางของกลุ่มบุคคลภายในภาพถ่าย ซึ่งภายในผลงาน ไม่ได้มีการจัดแสง ซึ่งกำลังดำเนินชีวิตประจำวันตามเงื่อนไขของกาลเวลาโดยนัยที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลและสภาพแวดล้อมรอบกาย

ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ มุ่งเน้นนำเสนอในเรื่องราววิถีชีวิตความเป็นอยู่การใช้ชีวิตของคนในแต่ละช่วงอายุ กิจกรรมและความแตกต่างในการใช้ชีวิตที่มีต่างกันออกไปตามอายุ อุดมการณ์และสิ่งของเครื่องใช้ของคนรุ่นเก่าที่มีชีวิตอยู่ละเล็นใจไปแล้วถูกปะปนและกลมกลืนไปตามสภาพแวดล้อมของยุคสมัยใหม่ ผ่านคนในครอบครัวและคนใกล้ชิดตัวและบันทึกโดยไม่มีกรบิดเบือนเรื่องราวและความเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริงที่เกิดขึ้นขณะบันทึกอยู่ในผลงานทุกชิ้น ซึ่งเป็นแนวคิดรวบยอดของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ โดยผลงานชุดนี้จะเป็นต้นทางใน การทำงานของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.11 Wind Time Life Generation 1

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.12 **Wind Time Life Generation 2**

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.13 Wind Time Life Generation 3

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

รูปที่ 4.14 Wind Time Life Generation 4

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.15 Wind Time Life Generation 5

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

รูปที่ 4.16 Wind Time Life Generation 6

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.17 Wind Time Life Generation 7

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.18 Wind Time Life Generation 8

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.19 Wind Time Life Generation 9

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.20 Wind Time Life Generation 10

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

รูปที่ 4.21 Wind Time Life Generation 11

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.22 Wind Time Life Generation 12

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

รูปที่ 4.23 Wind Time Life Generation 13

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 79 x 38.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.24 Wind Time Life Generation 14

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.25 Wind Time Life Generation 15

เทคนิค ภาพถ่าย

ขนาด 85 x 56.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด "สายลม กาลเวลา ชีวิต ยุคสมัย" เป็นเรื่องราวพฤติกรรมของคนในครอบครัวของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้พบความแตกต่างของวิถีชีวิตของคนในครอบครัวซึ่งแต่ละคนที่มีอายุแตกต่างกัน ความขัดแย้งระหว่างคนสูงอายุที่ถูกบันทึกก็มีความขัดแย้งต่อสภาพแวดล้อม และเยาวชนยุคใหม่ซึ่งมีความกลมกลืนและใช้ชีวิตตามยุคสมัย โดยที่ไม่มีความขัดแย้ง หรือคนรุ่นเก่าที่เริ่มเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ๆ เช่น สื่อ คอมพิวเตอร์ หรือ ไอแพด ในการใช้ชีวิตที่ต้องเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของกาลเวลาที่ปฏิเสธไม่ได้

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเหล่านี้ได้สั่งสมเป็นแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้ข้าพเจ้าได้นำความรู้สึกที่มีมาทำการบันทึกเป็นภาพถ่ายและวิดีโอเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยและกาลเวลามาวิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้แสงธรรมชาติไม่มีการปรุงแต่งและบิดเบือนสิ่งที่เกิดขึ้นขณะที่ข้าพเจ้าบันทึกช่วงเวลาสถานที่ เหตุการณ์ เรื่องราว ในชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตการทำกิจกรรมต่างๆ ของครอบครัว ทำให้เกิดความทรงจำที่ดีมีตรรกภาพที่ดีซึ่งเรื่องราวหรือกิจกรรมเล็กน้อยที่ไม่ได้มีความสำคัญยิ่งใหญ่แต่เต็มอิ่มไปด้วย ความสุข รอยยิ้ม เสียงหัวเราะ เมื่อได้หวนนึกถึง ก็มีความโศกเศร้าและความสุขทุกครั้งกับความทรงจำ ที่ผ่านมา

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ประกอบกับการสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคการใช้แสงธรรมชาติโดยที่ไม่มีการจัดไฟและเทคนิคการใช้ฟิล์มถ่ายภาพเพื่อที่เมื่อดูภาพแล้วจะสัมผัสถึงบรรยากาศที่จริงสัมผัสได้ ในภาพถ่ายเพื่อสื่อสารเรื่องราวภายในครอบครัว

ณ ปัจจุบันนี้สิ่งที่เห็นได้ชัดจากการแบ่งกลุ่มคนในแต่ละรุ่นข้างต้น คือความแตกต่างทางด้านทัศนคติ พฤติกรรม และวิถีการใช้ชีวิต ที่ล้วนส่งผลมาจากการเปลี่ยนผ่านของเวลา และบริบทของสังคม ในช่วงนั้นๆ รวมถึงเทคโนโลยีต่างๆ ที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาใหม่ในแต่ละยุคสมัย ที่เข้ามาเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของคนในสังคม เปลี่ยนแปลงการรับรู้ของผู้คนในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งคำว่า การรับรู้ไม่ได้หมายถึงเรื่องของระบบประสาท แต่คือเรื่องของประสบการณ์ มนุษย์ถูกเชื่อมเข้ากับ โลกผ่านการรับรู้ สังคมเกิดความเครียด บั่นทอนจิตใจมากขึ้น ด้วยความเจริญทางด้านวัตถุ มนุษย์จับจ้องแต่จะไขว่คว้าหาความสุขจากนอกกายจนลืมความสำคัญของคุณค่าทางใจ ความ โอบอ้อมอารี ความผ่อนคลาย และรอยยิ้ม เสียงหัวเราะที่เปี่ยมไปด้วยกำลังใจซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็น พลังชั้นดี ที่ทำให้มนุษย์เห็นคุณค่าของการดำเนินชีวิต หวังว่าผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ อาจจะ ทำให้ผู้รับรู้อารมณ์จากผลงาน เห็นถึงความสำคัญของเรื่องราวเล็กน้อย จากเรื่องราวในมิตรภาพ ความทรงจำ เหล่านี้ไม่มากก็น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Beaumont Newhall. 1839. **The History of Photography**. Paperback.

Diarmuid Costello. **Photography After Conceptual Art**. Paperback

Megan Cunning. 2005. **The Art of Documentary**. CA : New Riders

Henri Cartier-Bresson. 2005. **Henri Cartier-Bresson : The Mind's eyes**. CA:Aperture

นภเนตร ชรรณบวร. (2541). **บทบาทของครอบครัวกับการศึกษา**: รายงานการวิจัยประกอบการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

วิกิพีเดีย, สารานุกรมเสรี. (2556).**โลกาภิวัตน์**. <http://www.th.wikipedia.org/wiki>

ศึกษากลุ่มผู้บริโภครุ่น **Generation** : http://jirapong51-thesis.blogspot.com/2011/08/blog-post_21.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นายกอบบุญ ฉัตรไกรเสรี
เกิด 29 มิถุนายน พ.ศ. 2530
ที่อยู่ เลขที่ 99/13 ซอยโปโล 6 ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
E-mail nop_name_9@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

- 2554 ศิลปบัณฑิต สาขานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรม ภาควิชานิเทศศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2559 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้